



JEDNODNIÓWKA

*Wydana z okazji 85-lecia
„BŁĘKITNEJ CZTERNASTKI”
im. hetmana Stanisława Żółkiewskiego
oraz nadania
Nowego Sztandaru*

Poznań, 15 maja 2004

Poznań, 15. maja 2004 roku

Druhny i Druhowie, Czternastacy, Przyjaciele naszego Szczepu!

Błękitna Czternastka ma już 85 lat! Nawet nie zdajemy sobie sprawy, jak szybko czas leci. Wydaje się, że niemalże wczoraj staliśmy na boisku Marcinka na apelu 80-lecia, kiedy Wujek mówi o potrzebie ufundowania nowego Sztandaru. Nie było to wczoraj, ale pięć lat temu...



85 lat pięknej harcerskiej zabawy, trudów, przyjaźni, niezliczonej ilości ognisk, obozów, rajdów i biwaków – to już za nami. Przed nami kolejne lata. Wchodzimy w nie z nowym Sztandarem – na którego pracowaliśmy bardzo ciężko przez ostatni okres, który był marzeniem wielu z nas, pod którym będziemy kroczyć z dumą.

Za prace przy ufundowaniu Sztandaru i przygotowaniach do tej dzisiejszej uroczystości składam wielkie podziękowania Komitetowi Honorowemu Nowego Sztandaru Błękitnej XIV z druhami hm. Jerzym Chrzanowskim na czele, oraz Stowarzyszeniu Błękitna Czternastka – druhom Grzegorzowi Rachlewiczowi, Marcinowi Grottelowi, Jackowi Jakubiakowi i Kubie Zygarłowskiemu.

Dzień dzisiejszy to dla mnie również ostatni dzień jako szczepowego. Swą harcerską służbę wykonywałem tak, jak potrafiłem najlepiej, według zasad, które wpoili mi moi znakomici poprzednicy – zwłaszcza druha Paweł Martinek, mój pierwszy szczepowy i druha Maciej Graczyk – drugi szczepowy. Dziś dziękuję zarówno im, jak i wszystkim tym, którzy wspierali mnie życzliwością, dobrym słowem i wszelką pomocą, bo bez tego praca moja byłaby bezbarwną szarpaniną. Odchodzę po 10 latach wspaniałej harcerskiej przygody, która była najpiękniejszym etapem mojego życia. Życzę obecnym Czternastakom, aby i oni tak postrzegali swój Błękitny Czas.

Czuwaj!

szczepowy Błękitnej XIV

phm. Maciej Gramacki HR

Poznań, 15 maja 2004

Druhny i Druhowie, Czternastacy, Przyjaciele naszego Szczepu!

Dziś symbolicznie kończymy 85. rok istnienia „Błękitnej Czternastki”. Jest to dzień wyjątkowy. Przez ostatni rok zaangażowaliśmy wiele osób, naszych „Błękitnych” przyjaciół, by po długich i czasochłonnych przygotowaniach, wreszcie zobaczyć efekt naszej pracy. Efekt naprawdę imponujący – piękna uroczystość i nowy Sztandar Szczepu.

Nie jeden powiedział, w trakcie tych przygotowań, że jest nas mniej niż kiedyś, że nie ma tego zaangażowania co dawniej. Zrobiliśmy wszystko, żeby pokazać, że tak nie jest i tylko nasz wspólny wysiłek doprowadził do tego, co wszyscy możemy dziś oglądać – „Błękitna Czternastka” w pełni sił!

Nowy, piękny, a przede wszystkim aktualny Sztandar to dla nas wszystkich wielka odpowiedzialność, oby jego historia trwała jak najdłużej, żebyśmy za kolejnych kilkadziesiąt lat mogli pochwalić się, że byliśmy świadkami jego nadania, a on nadal istnieje.

Dla mnie ten dzień ma szczególne znaczenie. Cała „Błękitna” tradycja staje się dziś moim udziałem, w takim stopniu, jakiego się nigdy wcześniej nie spodziewałem. Podejmuje wyzwanie prowadzenia Szczepu, w czasach nie sprzyjających harcerstwu, wierzę, że jest to tymczasowe załamanie, które przetrwają jednak tylko najsilniejsze środowiska. Dziś udowadniamy, że jesteśmy silni, obyśmy mogli to powiedzieć, na kolejnym spotkaniu z okazji obchodów 90-lecia „Błękitnej Czternastki”

Czuwaj!

Szczepowy – elekt

pwd. Adam Chełkowski ćwik

Akt Nadania Sztandaru

Wszem i każdemu z osobna wiadomym się czyni, iż z potrzeby serc naszych, dzięki staraniom i hojności Czternastaków, harcerskiego kręgu rosnącego od kilkudziesięciu lat – dnia 15 maja Roku Pańskiego 2004., 384 lata po bohaterskiej śmierci patrona naszego, hetmana i kanclerza wielkiego koronnego Stanisława Żółkiewskiego, w 85. rocznicę istnienia „Marcinka” naszego ukochanego Gimnazjum i Liceum, w takąż rocznicę powstania Błękitnej Czternastki, w 26. roku pontyfikatu papieża Polaka – Jana Pawła II, po latach znaczonej Zrywem Sierpniowym, odzyskaniem godności narodowej i korony w Godle naszym, w roku przystąpienia Polski do wspólnoty narodów Europy – nadano, poświęcono i wręczono Błękitnej Czternastce czwarty sztandar w jej historii, który zastąpił, żegnany z należnymi honorami, sztandar czasów przemian.

My, Komitet Honorowy Sztandaru Błękitnej Czternastki, w imieniu wszystkich niegdysiejszych Czternastaków, odnawiając złożoną w Kręgu przysięgę, podtrzymując zobowiązania Chrestnych poprzednich sztandarów deklarujemy obecnej młodzieży harcerskiej pomoc i współpracę przy kontynuowaniu kształtowania „ducha i ciała przyszłości naszego Narodu, aby szeregi Błękitnej Czternastki były silnym i zdrowym fundamentem Wielkiej i Sprawiedliwej Rzeczypospolitej”.

Pamiętajmy, że możemy na siebie zawsze liczyć!

Tak nam dopomóż Bóg!

Komitet Honorowy Sztandaru Błękitnej Czternastki

Patron Honorowy

w imieniu przedwojennych Czternastaków
dh o. Stanisław Dobecki

Przewodniczący

dh Jerzy Chrzanowski
(szczepowy 1957-61)

Szczepowi: dh Wiesław Szelejewski (szczepowy 1961-62), dh Jan Futro (szczepowy 1965-68), dha Magdalena Wiese (szczepowa 1968-69), dh Maciej Musiał (szczepowy 1969-73), dh Ryszard Wojnarski (szczepowy 1973-74), dha Mariola Samulska - Musiał (szczepowa 1974-75), dha Krystyna Zierhoffer - Pałubicka (szczepowa 1975-76), dh Zbigniew Woźny (szczepowy 1976-79), dh Przemysław Smulski (szczepowy 1979-80), dh Hubert Sarrazin (szczepowy 1980- 81), dh Wojciech Król (szczepowy 1981- 85), dh Roman Karaś (szczepowy 1985-86), dh Aleksander Owsianowski (szczepowy 1986-88), dh Paweł Zygarłowski (szczepowy 1988-91), dh Włodzimierz Bogaczyk (szczepowy 1991-93), dh Paweł Martinek (szczepowy 1993-96), dh Maciej Graczyk (szczepowy 1996-98), dh Mariusz Przybyła (szczepowy 1998-01), dh Maciej Gramacki (szczepowy 2001-04), dh Adam Chełkowski (obecny szczepowy);
w imieniu

I Liceum Ogólnokształcącego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu:

dyrektor p. Alina Chojnacka;

Hufca ZHP Poznań Śródmieście „Siódemka” im. hm Sylwestra Wietrzykowskiego:

dh Błażej Stankowski;

Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Karola Marcinkowskiego:

dh Gerard Sowiński;

Stowarzyszenia Błękitna Czternastka: dh Grzegorz Rachlewicz – Przewodniczący,

dh Jacek Jakubiak, dh Marcin Grottel, dh Andrzej Woźniak, dh Jakub Zygarłowski

O Komitecie Honorowym Sztandaru Błękitnej Czternastki, czyli trochę od kuchni – jak powstawał Sztandar.

To oczywiście wielki honor być zaangażowanym w tak wzniosłe przedsięwzięcie. To wielka przyjemność obcować z tak szacownym gronem szczepowych Błękitnej Czternastki z ostatnich bez mała 50 lat. To duża satysfakcja przyglądać się wspólnym działaniom osób różniących się wiekiem, życiowym doświadczeniem, ale posiadających jeden Czternastacki rodowód, synonim radośnie spędzonej młodości wśród harcerskich ideałów. To ważne, by w czasach kreowania symboli ponadnarodowych zadbać o te najważniejsze dla nas, o Orła w Koronie, o świetlany Harcerski Krzyż.



Komitet Honorowy podczas spotkania 15 stycznia.

Kształtujący się Komitet poprosił o przewodniczenie dh Jerzego Chrzanowskiego a o patronat honorowy w imieniu przedwojennych Czternastaków – o. Stanisława Dobeckiego.

O nowym sztandarze myśleliśmy już od chwili, gdy po zmianach 1989 roku w godle znowu pojawiła się korona. Ale może i dobrze się stało, że życie kazało nam z tym zwlekać do symbolicznego zamknięcia czasów przemian, do wstąpienia Polski do Unii Europejskiej, choć to wydarzenie jedynie zbiegło się z terminem obchodów 85-lecia.

Sztandar ufundowany w 1971 roku zapracował na odpoczynek, ale czy zasłużyła na nowy obecna Błękitna Czternastka? Wszak na sztandar trzeba zasłużyć. Przedstawione Komitetowi wymagania uznaliśmy za wystarczające, choć zawsze można zrobić w pracy harcerskiej więcej, lepiej.

Wzór nowego sztandaru oparty był o wzór dotychczasowego z niezbędnymi zmianami w nazwie szczepu, hufca i w wyglądzie godła. Dzięki staraniom dh Pawła Zygarłowskiego uzyskaliśmy zgodę od Przewodniczącego ZHP na odstąpienie od obowiązującego w ZHP regulaminu w tym zakresie (różnica głównie w wymiarach orła i sztandaru 95x95cm). Nasz wniosek o akceptację proponowanego wzoru został opatrzony notatką:

” Z przyjemnością udzielam zgodę, życząc dalszych lat działalności „Błękitnej Czternastki” z Poznania, składając też gratulacje i słowa uznania wszystkim dawnym i obecnym członkom Szczepu, zwłaszcza gronu instruktorskiemu.

Czuwaj!

*Hm. Wojciech Katner
W dniu VII Zebrania RN ZHP, 7 marca 2004 r.”*

Dyskusja na temat wzoru nowego sztandaru została poprzedzona analizą wiedzy na temat sztandarów poprzednich: przedwojennego i pierwszego powojennego. Udało się przy okazji zrobić syntezę naszej wiedzy na ten temat. Jednak zbyt uboga znajomość wyglądu sztandaru przedwojennego i brak orła w pierwszym powojennym (już wtedy, w kwietniu 1946 roku presja, by orzeł był bez korony przyniosła salomonowe wyjście - umieszczenie na awersie znaku hetmańskiego – skrzyżowanej buławy z mieczem) przy jednoczesnym utożsamianiu się

większości członków Komitetu z tym, który dh Maciej Musiał odbierał na początku lat siedemdziesiątych, dała taką a nie inna decyzje dotyczącą wzoru nowego sztandaru.

Nowym pomysłem, znaczącym symbolikę typową dla Błękitnej Czternastki była decyzja o wykonaniu głowni wieńczącej drzewiec w kształcie Lilijki Czternastackiej. Jej projekt wykonała autorka naszej Lilijki, dhna Ewa Majchrzak – Małecka.

Całość zadania wykonania sztandaru został powierzony Pracowni Hafciarskiej pani Małgorzaty Grzelak z Poznania, która wywiązała się znakomicie ze swojego zadania imponując znajomością rzeczy, mistrzowskim rzemiosłem, zaangażowaniem, terminowością. Słowa uznania i podziękowania należą się również wykonawcy drzewca, głowni i gablot panu Dariuszowi Mańce a warsztatowi grawerskiemu pana Hołdernego za wykonanie gwoździ i tabliczek pamiątkowych.

Gwoździe na drzewiec ufundowali: Parton Honorowy – o.Stanisław Dobecki, Komitet Honorowy Sztandaru, Dyrekcja „Marcinka” – p. Alina Chojnacka, Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum, KPH – Stowarzyszenie Błękitna Czternastka, Hufiec ZHP Poznań – „Siódemka” oraz Rodziny Czternastackie z których w Czternastce było po kilka osób.

Akt Nadania Sztandaru wykonał dh Andrzej Woźniak – Volano w technice początków XXI wieku. Chcieliśmy starym treściom świadomie nadać nowoczesny kształt, łącząc, co dawne z tym, co nowe. Treść akt nowego sztandaru nawiązuje do treści Aktu Erekcyjnego sztandaru z 1946 roku, którego oryginał (pergamin) został ofiarowany do archiwów Błękitnej Czternastki w styczniu 2004 roku przez dh Jerzego Sikorskiego, któremu za bezpieczne przechowanie tak cennej dla nas pamiątki serdecznie dziękujemy.

Nie byłoby nowego sztandaru bez ofiarności Czternastaków. Z fundatorów pragnę jedynie wymienić pierwszego, który wpłacił i to bardzo znacząca kwotę, dh Wiesława Szelejewskiego. Jemu i wszystkim następnym serdecznie dziękuję. Już wiemy, że zebrane fundusze pokryją m.in. wydatki związane z nowym sztandarem, nowymi drzwiami do harcówki, renowacją odchodzącego sztandaru.

Na koniec jeszcze o bazie adresowej Czternastaków, którą utworzył już wcześniej dh Jakub Zygarłowski – Zygacz, a której uzupełnienie było już pokłosiem prac Komitetu Honorowego. Baza umożliwiła dotarcie do prawie 350 osób, najpierw z informacją o pracach Komitetu a później z zaproszeniami na 85-lecie. Najważniejsze jednak jej zadanie to służenie naszej społeczności w ponownym nawiązywaniu kontaktów, tych czasem już zatartych przez czas, pamięć i zmianę miejsca zamieszkania, czasem na inne kraje, odległe kontynenty.

Zapraszam do skorzystania z tych informacji, które umieściliśmy na stronie internetowej Błękitnej Czternastki: <http://www.blekitna14.poznan.pl/kal.htm>

Marcin Grottel – Grociu M.
koordynator KH

Sztandary „Błękitnej Czternastki”

Przedwojenny Sztandar Błękitnej Czternastki

Za śp. ks. HR Kazimierzem Łaszewskim (Historio – kronika PDH / BŁXIV 1919-1939, P-ń 1993):

str. 23

- SZTANDAR DRUŻYNY -

„Sztandar został ufundowany w biednych latach miliardowej inflacji marki polskiej, około roku 1923. W tym czasie nastąpiła zmiana patrona drużyny z majora Waleriana Łukasińskiego na hetmana Stanisława Żółkiewskiego. Sztandar był bardzo skromny, nie szamerowany ani srebrnym, ani złotym szychem¹.

Miał rozmiary ca 55 x 70 cm, uszyty został z aksamitu w kolorze żółto- złotym. Napisy i lilijka, herb Żółkiewskiego wycięte były z zielonego sukna i naszyte ścięciem maszynowym. Z jednej strony widniała lilijka harcerska i napis: 14 Poznańska Drużyna Harcerzy², z drugiej strony herb Żółkiewskich i napis: im. Stanisława Żółkiewskiego.

Po zajęciu gimnazjum przez wojska niemieckie, kasztelan Zakrzewski wpuścił drużynowego Łaszewskiego do harcówki, który opasał się sztandarem i pod płaszczem wyniósł z gmachu, razem ze spisem drużyny. Sztandar przechowywany w mieszkaniu drużynowego, po wyjeździe do Warszawy, podczas rewizji w mieszkaniach domu, został spalony.”

str. 104

„Na defiladę 3. maja (1934 – przyp. M. Grottel) Komenda Chorągwi wyznaczyła 14-tkę jako drużynę reprezentacyjną i wręczyła dwa sztandary Poznańskiej Chorągwi: pierwszy, nowy sztandar złożony, srebrzony, szamerowany szychem, drugi sztandar prawdziwie amarantowy bez napisów z orłem piastowskim z pierwszych lat harcerstwa konspiracyjnego³, trzeci sztandar to sztandar drużyny (mamy tylko trzy fotografie sztandaru drużyny: pierwsza to z tej defilady (str. 105 – przyp. M. Grottel), druga na fotografii za rok po powrocie z defilady (str. 125 – przyp. M. Grottel) i trzecia spod Jasnej Góry w drodze na obóz do Wierzbnika (str. 117 – przyp. M. Grottel))⁴.

Hipotetyczny wygląd przedwojennego sztandaru wg Kroniki HR Łaszewskiego:

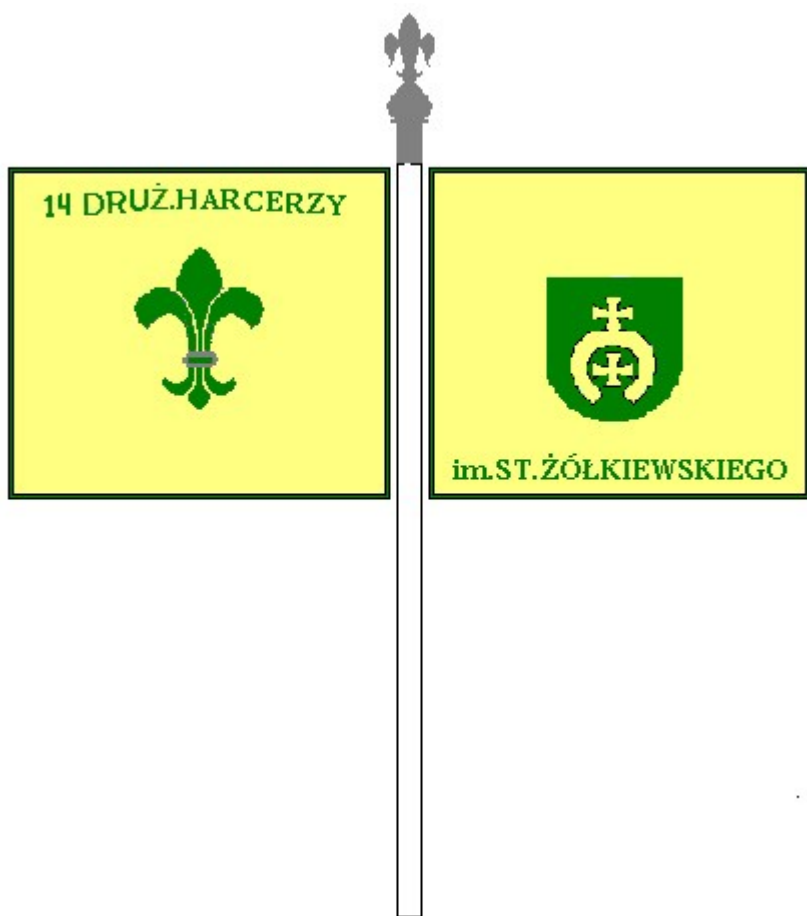


¹ szamerować szychem – obszyć coś dla ozdoby metalową nicią (tę złotą lub srebrną)

² zdjęcie z Muszyny'1931 przeczy temu. Wyraźnie widać tekst: „14 DRUŻ H.”

³ zobacz: <http://www.historia.zhp.wikp.pl/informatory/informator1/sztandar>

⁴ w posiadanej przez autora kopii „Kroniki...” jakość zdjęć uniemożliwiła wyodrębnienie sztandaru, choć oryginalne zdjęcia mogą wiele wniesić. Analizie należało poświęcić str. 37 i 10



Awers (prawa strona)

Rewers (lewa strona)

(Obóz letni Muszyna '31)

Uwaga:

Opracowanie „Błękitna Czternastka 1945 – 1949” hm Pawła Zygarłowskiego zawarte w Jednodniówce z okazji 80-lecia zawiera takie zdanie opisujące wygląd drugiego sztandaru z 1946 roku: „Na lewej stronie sztandaru, na tle białego i czerwonego krzyża (takiego jak na sztandarach wojskowych) widniał hetmański symbol – skrzyżowana buława i miecz na błękitnym tle. **Lewa strona sztandaru prawdopodobnie nawiązywała do wzoru powojennego sztandaru drużyny z 1922 roku**” (z powołaniem się na: J. Derda, Sztandary harcerskie na ziemi wielkopolskiej w 80-leciu ruchu harcerskiego cz. II, ZHP Komenda Chorągwi Wielkopolskiej, P-ń 1995, s. 77)

Mamy zatem dużą rozbieżność co do wyglądu rewersu i drobną, co do daty 1922/1923.

Pierwszy powojenny Sztandar Błękitnej Czternastki

Opracowanie „Błękitna Czternastka 1945 – 1949” hm Pawła Zygarłowskiego zawarte w Jednodniówce z okazji 80-lecia zawiera takie zdanie opisujące wygląd drugiego sztandaru z 1946 roku:

„Ukoronowaniem pierwszego okresu działalności 14 PDH jest poprzedzona intensywnymi przygotowaniem (szczególnie ćwiczenia śpiewu) uroczystość poświęcenia i wręczenia sztandaru jaka ma miejsce w auli i na boisku szkolnym w dniu 7 kwietnia 1946 roku.....

..... Uroczystego wręczenia sztandaru dokonał Komendant VII Hufca hm Sylwester Wietrzykowski....

Na prawej stronie sztandaru w kolorze błękitnym znajdowała się duża zielona lilijka wraz z małymi umieszczonymi w rogach oraz złote napisy o treści:

ZHP
14
P.D.H.
CZUWAJ
Im. ST. ŻÓŁKIEWSKEIGO
POZNAŃ

Na lewej stronie sztandaru, na tle białego i czerwonego krzyża (takiego jak na sztandarach wojskowych) widniał hetmański symbol – skrzyżowana buława i miecz⁵ na błękitnym tle. Lewa strona sztandaru prawdopodobnie nawiązywała do wzoru powojennego sztandaru drużyny z 1922 roku” (z powołaniem się na: J. Derda, Sztandary harcerek na ziemi wielkopolskiej w 80-lecie ruchu harcerskiego cz. II, ZHP Komenda Chorągwi Wielkopolskiej, P-ń 1995, s.77)

Rozróżnianie co jest awersem, a co rewersem, jest dosyć skomplikowane. Awersem, jako stroną ważniejszą (prawą) jest ta strona, gdzie jest Godło, które powinno się znajdować po prawej stronie niosącego sztandar na ramieniu. W przypadku kiedy nie ma Godła, wówczas awersem jest strona opisująca organizację reprezentowaną przez sztandar (przy godle jest to rewers).

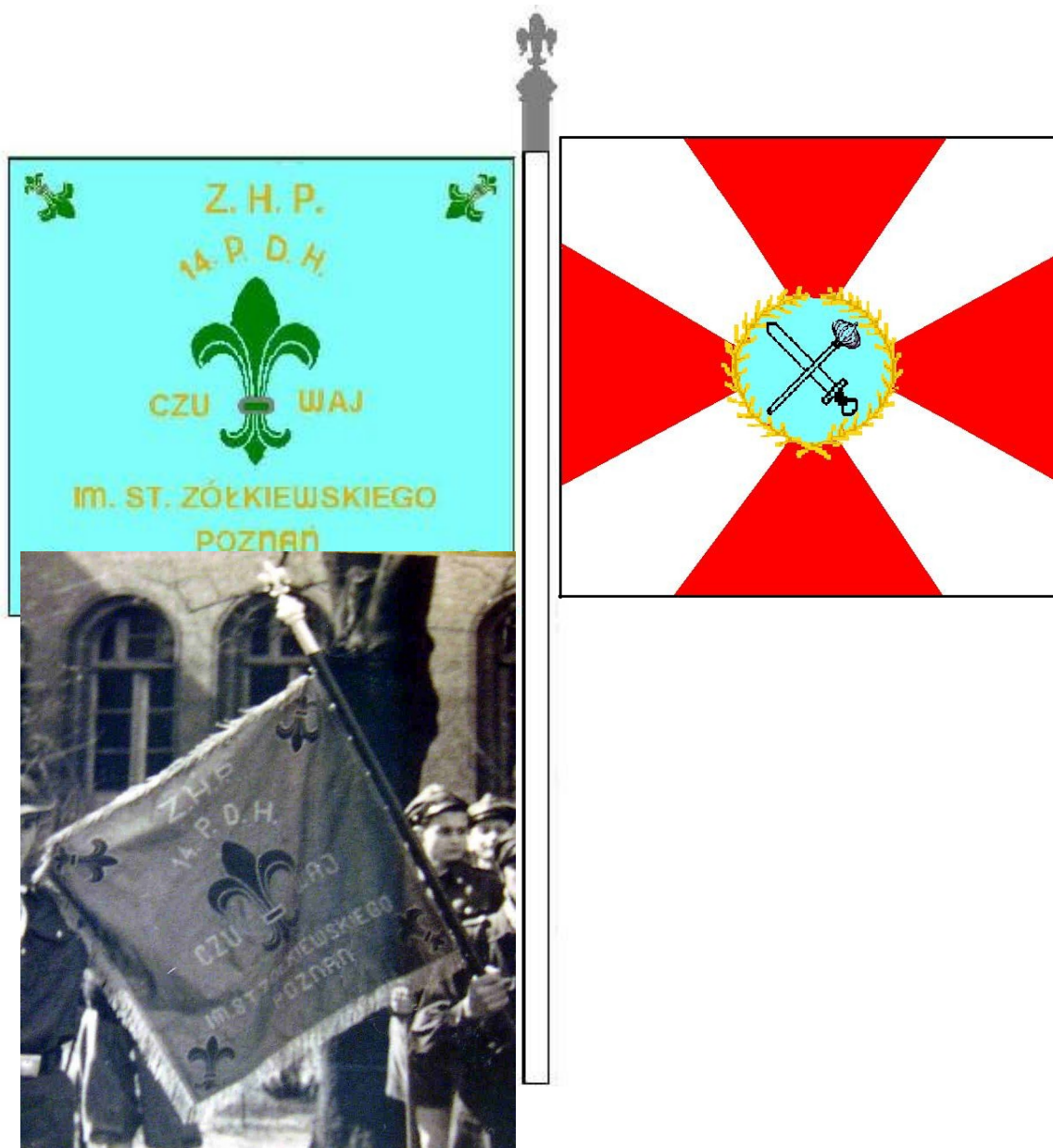
Strony nazywane są w heraldyce od stron niosącego, dlatego np. herby opisywane są tak, jakby opisywał je niosący na ramieniu tarczę z herbem. Tym samym osoba patrząca na herb widzi strony odwrotnie.

⁵ Autor nie znalazł nigdzie wzoru „symbolu hetmańskiego”. W "Kronice Błękitnej 14-stki" na zdjęciu nr 23 - "Rodzice Chrzestni Sztandaru" wyraźnie widać, że na rewersie sztandaru krzyż czerwono-biały jest w układzie: "kolor biały do rogów". Nadto widać, że białe ramiona są węższe od czerwonych. Nie widać, czy "symbol hetmański" jest w wieńcu, czy nie.

Hipotetyczny wygląd pierwszego powojennego Sztandaru:

Awers (prawa strona)

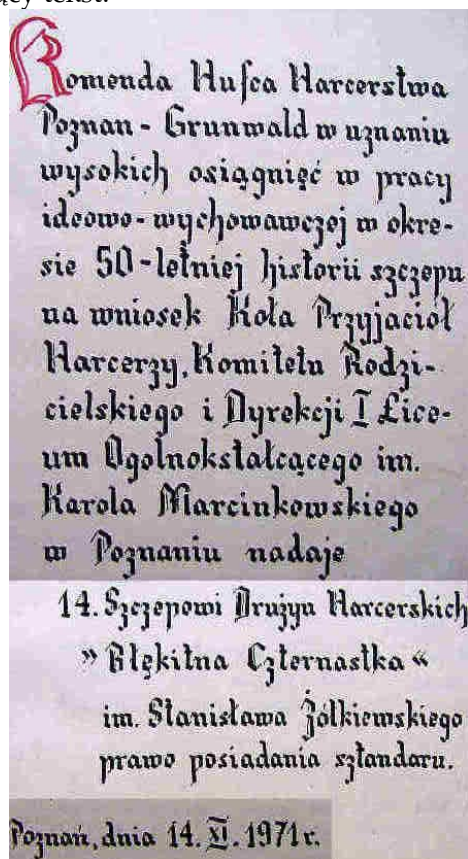
Rewers (lewa strona)



Pierwszy powojenny sztandar Błękitnej Czternastki ginie w niewyjaśnionych okolicznościach około roku 1962.

Drugi powojenny Sztandar Błękitnej Czternastki

Drugi powojenny Sztandar nadany został Błękitnej Czternastce 14 listopada 1971 roku, podczas obchodów 50-lecia istnienia Szczepu. Przypomnieć należy, że do lat 80-tych XX wieku datę powstania Błękitnej określano na rok 1921, kiedy to patronem został hetman Stanisław Żółkiewski. Wraz ze Sztandarem podarowano księgę pamiątkową, która stała się później Kroniką Błękitnej Czternastki. W niej znajduje się oryginalny tekst Roty Czternastackiej, wypowiedzianej przez każdego wstępującego w Krąg Czternastaków. Na pierwszych stronach Kroniki znajduje się następujący tekst:



Na awersie drugiego powojennego Sztandaru znajduje się Godło – biały orzeł bez korony na czerwonym tle. Na rewersie, nazywanej błękitną stroną, znajduje się napis:
ZWIĄZEK HARCERSTWA POLSKIEGO

Poniżej niego (i zarazem na środku) jest srebrny krzyż harcerski otoczony napisem:
BŁĘKITNA CZTERNASTKA IM. STANISŁAWA ŻÓŁKIEWSKIEGO

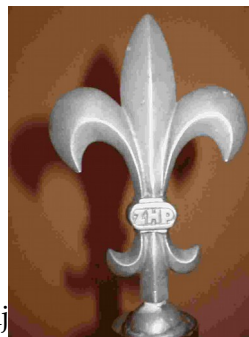
Zaś na samym dole rewersu w dwóch liniach widnieje napis:
14 SZCZEP DRUŻYN HARCERSKICH
HUFIEC – POZNAŃ – GRUNWALD

Treści nieaktualne: od roku 1989 Godłem jest biały orzeł w koronie, od 1992 roku Błękitna Czternastka wchodzi w skład Hufca Poznań – Śródmieście „Siódemka” (hufca tworzonego także przez instruktorów Błękitnej), oraz dodatkowo w latach 90-tych nastąpiła zmiana nazwy Szczepu na XIV Szczep Harcerski (z pierwotnej 14. Szczep Drużyn Harcerskich). Warto dodać, że drugi powojenny Sztandar jest najdłużej posiadanym przez Błękitną Czternastkę Sztandarem – rok 2004 jest 33. rokiem „użytkowania” Sztandaru. Pierwszy Sztandar funkcjonował jedynie 23 lata (zakładając spalanie w 1945 roku), a drugi – pierwszy powojenny – 15 lat (zakładając jego zniknięcia w 1962 roku).

Wygląd drugiego powojennego Sztandaru:



Awers (pr



Lilij

tandaru

Dh Marcin Grottel
Dh Maciej Gramacki

Drużyny i instruktorzy „Błękitnej Czternastki”



85-lecie „Błękitnej Czternastki” jest doskonałą okazją do pielęgnowania powoli powstającej nowej świeckiej tradycji jaką jest umieszczanie w kolejnych jednodniówkach wydawanych przy okazji kolejnego „lecia” wykazu instruktorów „Błękitnej Czternastki” i funkcyjnych, którzy działali i często nadal działają w naszym środowisku, bądź też w jakiś sposób związali kiedyś swe harcerskie losy z „Błękitną Czternastką”. Pierwsze takie opracowanie znalazło się w jednodniówce z 1989r. i liczyło 115 osób. Zamieszczone poniżej opracowanie jest zaktualizowaną wersją „Starszyny Błękitnej Czternastki” opracowanej przez hm. Pawła Zygarłowskiego i wydanej w Jednodniówce z okazji 80-lecia „Błękitnej Czternastki” w 1999r.

Oprócz wprowadzenia zmian wynikających ze zdobywania stopni instruktorskich dodany został cały szereg funkcyjnych – osób które pełniły funkcje instruktorskie głównie: organizatorów, drużynowych i przybocznych, zwłaszcza tych, którzy działali w ostatnim pięcioleciu. Dzięki temu w tym wykazie uwzględnionych zostało już 213 osób. Oczywiście lista nadal pozostaje niekompletna i wymaga dalszych uzupełnień dlatego też proszę o wskazanie osób, które zostały pominięte lub też tych których trud włożony w zdobywanie kolejnych stopni instruktorskich nie znalazł należytego odzwierciedlenia w tym opracowaniu. Został zachowany podział na instruktorów według stopnia, jednak wykazu funkcji został ograniczony wyłącznie do tych pełniących w „Błękitnej”.

Również opracowanie historyczne drużyn działających w szczepie „Błękitna Czternastka” zostało zaktualizowane gdyż wymagały tego zmiany jakie zaszły w drużynach działających w szczepie w ciągu ostatnich pięciu lat

Krzysztof Mierkiewicz ówik

DRUŻYNY, KRĘGI I GROMADY OBECNIE DZIAŁAJĄCE W SZCZEPIE

Drużyna Żeńska „Więź” im. Ireny „Neni” Bobowskiej



Więź na Wieżycy – obóz w Szymbarku 2003.

Drużyna powstała w roku 1983 po obozie w Stężycy z istniejących drużyn: „Błyskawic”, „Koniczyn”, „Drzazg”. Pierwszą drużynową była dhna Hania Marczuk, która zginęła w grudniu 1983 r. w Tatrach.

Obrzędowość i proporzec zostały nadane w 1984 r. Znakiem Drużyny jest węzeł płaski. Nad działalnością „Więzi” czuwa Krąg Drużyny.

Od 1998 roku „Więź” posiada patronkę, jest nią Irena „Nenia” Bobowska. Nenia, od drugiego roku życia przykuta do wózka inwalidzkiego, podczas II Wojny Światowej redagowała i kolportowała konspiracyjną gazetkę „Pobudka”. Aresztowana przez Niemców więziona była w Forcie VII, we Wronkach a później w Moabicy (Berlin) została stracona w wieku 22 lat. Mimo ciężkiego życia do końca nie utraciła optymizmu czego przykładem są przesłane z więzienia wiersze.

W 1999 „Więź” reprezentowała Polskę na Światowym Zlocie Skautek w Anglii. Od kwietnia 2002 roku Drużyna posiada nowy Proporzec (trzeci). W ciągu ponad 20-letniej historii „Więź” miała 10 drużynowych (obecna jest jedenasta). Tradycją stał się majowy rajd „Koniczyna”, w tym roku odbyła się jedenasta (pierwsza w 1992 r.)

Obecnie w Drużynie działa 15 harcerek. Staramy się pracować systemem wędrowniczym, pełniąc służbę w Ośrodku dla dzieci niesłyszących na Śródcie oraz w Ośrodku Wspomagania Rodziny w Kobylnicy.

Drużynowa
DŻ „WIĘŹ”
pwd. Kasia Seelieb sam.

Drużynowe:

1983	Hanna Marczuk
1984	Maria Walasiak
1984 - 1985	Joanna Mikołajczak
1985 - 1987	Danuta Wawrzyniak
1987 - 1989	Małgorzata Chrzanowska
1989 - 1991	Maria Tykałowicz
1991 - 1995	Agata Jaroszevska
1995 - 1997	Patrycja Chrzanowska
1997 - 2000	Bogumiła Tykałowicz
2000 - 2002	Maria Fenrych
od 2002	Katarzyna Seelieb

I Drużyna Męska „CICHOCIEMNI”



Fala Drużyny na zimowisku
Spindlerov Mlyn (Czechy) 2004 roku.
Od lewej stoją:
drużynowy Paweł "Pablo" Seelieb,
Michał "Krzychu" Krzysztofik,
Wojtek "Wojtas" Szmuc,
Adam "Zima" Zimniewcz.
Od lewej kucają:
Michał "Rachel" Rachlewicz,
przyboczny Aleksander "Olo" Tchórzewski

Drużyna powstała w 1980 r. z polecenia szczepego Huberta Sarrazina, który zlecił Jackowi Jakubiakowi poprowadzenie drużyny pierwszoklasistów z „Marcinka”. Na przełomie października i listopada tego samego roku, została wprowadzona nazwa „Cichociemni” oraz obrzędowość.

W 1989 roku z powodu rozłamu w Drużynie „Cichociemni” zostali rozwiązani a ich kontynuatorem został Krąg Starszoharcerski „Załoga” utworzony z chłopaków z „Cichociemnych” pozostałych przy drużynowym. Rok później Krąg został przekształcony w Drużynę Męską „Załoga” im. Cichociemnych. Po ponad 10 latach działalności „Załogi” w grudniu 2000 r. podczas obchodów XX-lecia Drużyny odbył się rajd na którym powrócono do pierwotnej nazwy.

Patronami Drużyny są Cichociemni – skoczkowie Armii Krajowej, którzy walczyli o wolność Polski podczas II Wojny Światowej.

Do tradycji Drużyny należą: Krąg CC, do którego przyjęcie jest największym odznaczeniem w Drużynie; symbolem przyjęcia do Kręgu jest zielony beret z pikującym orłem (znakiem spadochroniarzy), Rajd Cichociemnych i coroczne spływ kajakowy „Only Water”. Drużyna posiada także własne, charakterystyczne przywitania.

Obecny Proporzec jest czwartym z kolei (1-wszy CC, 1-wszy Załogi, 2-gi Załogi). Aktualny drużynowy jest czternastym w historii Drużyny.

Cecha charakterystyczną dla „Cichociemni” jest zamiłowanie do podróży, w ciągu ostatnich czterech lat byliśmy: w Berlinie; na Ukrainie; w Czechach; na Słowacji; a w 2002 pojechaliśmy na Elbrus (Kaukaz), podczas tej wyprawy objechaliśmy Morze Czarne. Ostatnio zwiedziliśmy Budapeszt podczas wyprawy wędrowników „Błękitnej Czternastki”. Na lipiec planujemy wyjazd w Karpaty rumuńskie.

Od 2001 roku Drużyna działa systemem wędrowniczym.

Drużynowy
I DM „CICHOCIEMNI”
pwd. Paweł Seelieb ćwik

Drużynowi:

1980 - 1981	Jacek Jakubiak
1981 - 1982	Grzegorz Rachlewicz
1982 - 1985	Andrzej Woźniak
1985	Marcin Grottel
1985 - 1986	Paweł Zygarłowski
1986	Aleksander Owsianowski
1986 - 1988	Marek Banowski
1988 - 1991	Włodzimierz Bogaczyk
1991 - 1992	Jakub Górski
1992 - 1993	Piotr Wiegandt
1993 - 1995	Jan Kurasiński
1995 - 1998	Jakub Kachlicki
1998 - 2001	Maciej Gramacki
od 2001	Paweł Seelieb

Drużyna Żeńska „LEŚNA” im. Marii Krassowskiej



Zimowisko Spindlerowy Młyn 2004

Leśna jest drużyną młodszoharcerską skupiająca harcerki z osiedla bajkowego. Obecnie w „Leśnej działają”:

Drużna Małgorzta Jackowiak - drużynowa	Zuza Kachlicka ocht. Marta Łakomecka ocht.	Matylda Nowacka Miłka Andrzejewska	Paulina Kaźmierczak Ola Laszewicz
Drużna Janka Fenrych - przyboczna	Marta Rudzińska ocht.	Dominika Dudek Beata Dudek Miranda Nowacka	Dorota Kuczek Zuza Mielczarek Dajana Wylegała

Drużynowe:

1991 - 1992	Joanna Sterzyńska
1992 - 1994	Hanna Michałowska
1994 - 1996	Agnieszka Remlem
1996 - 1998	Joanna Bratkowska
1998	Ewa Ratajczak
1998 - 2001	Anna Wolna
2001 - 2003	Agata Kostrzycka
od 2003	Małgorzata Jackowiak

Drużyna Męska „KOHORTA”

Drużyna otrzymała swoją nazwę w roku 1993. W ramach „Kohorty” działały trzy zastępy stałe, pierwszym był „Skorpion”, następnie „Hastati” i „Pretorianie”. Obecnie w „Kohorcie” nie działa żaden zastęp stały. Drużynowymi „Kohorty” byli dh Wiktor Namysł, dh Maciej Graczyk, dh Mariusz Przybyła, dh Artur Słabuszewski, dh Stach Kachlicki, obecnie drużynowym jest dh Tomasz Bratkowski, przybocznym jest dh Jan Grottel. W ciągu ponad dziesięciu lat działalności drużyny przewinęły się przez nią dziesiątki harcerzy. Cały czas utrzymywany jest kontakt z jej starymi „Kohorciami”. Obecnie drużyna liczy 15 osób, działa przy „Marcinku” oraz Sz. P. nr 78 na osiedlu Kwiatowym. Od przeszło roku działa strona internetowa „Kohorty”, jeździmy na Rajdy Traperskie, co roku najstarsi członkowie Drużyny jadą na spływ kajakowy z „Cichociemnymi”, corocznie odbywa się także przekazanie zuchów z Gromady „Rycerze Imperium” do Drużyny, a także przekazanie najstarszych chłopaków do „Cichociemnych”, w bieżącym roku wygraliśmy Turniej Piłkarki o Puchar „HUFCA 7”. Staramy się także by została zachowana tradycyjna „Mała Fala Kohorty” z budowaniem szałasów, jedzeniem kurczaka z ogniska i długimi marszami. Odbywały się wyjazdy Kręgu Drużyny w góry. Historia już dawno zamknęła swój krąg i drużynowym został dh Stach Kachlicki, który w „Kohorcie” się wychował. „Kohorciarze” pełnili także liczne funkcje w Szczepie.

Drużynowy DM „KOHORTA”
Tomasz Bratkowski

Drużynowi:

1991 - 1993	Wiktor Namysł
1993 - 1995	Maciej Graczyk
1995 - 1998	Mariusz Przybyła
1998 - 2000	Artur Słabuszewski
2000 - 2002	Stanisław Kachlicki
od 2002	Tomasz Bratkowski

Gromada Zuchowa „RYCERZE IMPERIUM”

"Gdy mroczne czasy zawisły nad Starym Światem, gdy Chaos wkracza w granice Imperium, przyszedł czas podjęcia działań!"

Takimi słowami zaczyna się pierwszy zapis w naszej Kronice. Przywołuje on klimat fabularnej gry pt. "Warhammer". To świat tej gry stał się podstawą obrzędowości naszej gromady. Na co dzień chodzimy do różnych szkół i różnie spędzamy czas, ale raz w tygodniu robimy wszystko, przekładamy wszystkie inne nasze ważne sprawy, żeby spotkać się, w gronie najlepszych kumpli. U nas nikt nie jest smutny, nikomu nie dzieje się krzywda. Robimy masę ciekawych rzeczy, znamy pełno zabaw i nigdy nie jest nudno. Zawsze zimą i latem wyjeżdżamy na najlepsze pod słońcem kolonie, by każdy ich dzień spędzić na wspólnym odkrywaniu świata! Już od 10 lat w „Błękitnej” szerzymy rycerskiego ducha. Naszą gromadę prowadzi druż Adam Chełkowski, a pomaga mu druż Tomek Oziewicz.

Drużynowy
GZ „Rycerze Imperium”
pwd. Adam Chełkowski

Gromada zuchowa powstała w 2001r. z członków GZ „Błękitni Rycerze”

Drużynowy

Od 2001 Adam Chełkowski



Gromada Zuchowa „LEŚNE DUSZKI”

Witamy! Jesteśmy gromadą małych dziewczynek, które niczego się nie boją i ponad wszystko lubią się bawić. Obchodziłyśmy już 10-lecie naszego istnienia, ale także mamy już prawie 8 wiosen i ponad dwa lata. Ten dziwny podział wynika z tego, że dnia 26 października 2002 roku powstałyśmy z dwóch istniejących w „Błękitnej” gromad żeńskich: „Leśnych Skrzatów” i Błękitnych duszków”. Tego właśnie dnia powstały „Leśne Duszki”

Obecnie w gromadzie jest 20 aktywnie działających kuchenek podzielonych na 3 szóstki:

CZTEROLISTNE KONICZYNKI, NIEZAPOMINAJKA I STOKROTKA.

Poza tym w gromadzie działają 3 drużyny:

Drużynowa: Pwd. Ewa Jakubiak sam.

Przyboczna: Ania Domagała sam.

Przyboczna: Natalia Wojewoda sam.

Jeżeli ktoś by chciał nas odwiedzić to zapraszamy na zbiórki gromady, które odbywają się w każdy czwartek o godz. 18.30 w zuchówce w Szkole Podstawowej nr 78 na ul. Żonkilowej

Drużynowa
GZ „LEŚNE DUSZKI”
pwd. Ewa Jakubiak

Drużynowe:

2001 - 2002 Anna Kopeć

od 2002 Ewa Jakubiak

Krąg	Krąg Instruktorów KRUSZYN
Charakterystyka	Krąg skupia instruktorów działających w „Błękitnej Czternastce”.
Przewodniczący	Grzegorz Rachlewicz Paweł Zygarłowski Włodzimierz Bogaczyk Paweł Martinek 1996 - 1997 Hanna Michałowska 1997 - 1998 Patrycja Chrzanowska 1998 - 2000 Jakub Kachlicki 2000 - 2001 Mariusz Przybyła 2001 - 2003 Jakub Isański od 2003 Agata Kostrzycka

DRUŻYNY HISTORYCZNIE DZIAŁAJĄCE W SZCZEPIE

Lata 1946-1949

Drużyna	14 PDH
Charakterystyka	Powstała w 1946 roku po podziale drużyny. Do roku 1947 pod nazwą funkcjonowała 14 „A”.
Drużynowi	1946 - 1947 Marian Rohrbach 1947 - 1948 Zygmunt Thiemm 1948 - 1949 Andrzej Ignaszak

Drużyna	85 PDH
Charakterystyka	Powstała w 1946 roku po podziale drużyny. Do roku 1947 funkcjonowała pod nazwą 14 „B”.
Drużynowi	1946 - 1947 August Chełkowski 1947 - 1948 Stanisław Chmielewski 1948 - 1949 Tadeusz Strzałkowski

Drużyna	86 PDH
Charakterystyka	Powstała w 1946 roku po podziale drużyny. Do roku 1947 funkcjonowała pod nazwą 14 „C”. Na przełomie 1947 i 1948 działalność drużyny czasowo zanikła.
Drużynowi	1946 - 1947 Zdzisław Kuhn 1947 - 1948 Rafał Kłaczyński 1948 - 1949 Jędrzej Słoniński

Drużyna	Drużyny zachowe
Charakterystyka	Drużyna zachowa powstała na przełomie 1946 i 1947. W późniejszym okresie przekształciła się w Ośrodek Zachowy w skład którego wchodziły conajmniej trzy
Drużynowi	Jerzy Balcerzak Jerzy Pałczyński Adam Sura

Lata 1957-1962

Drużyna	Drużyna A „Łaziki”	
Charakterystyka	Drużyna najstarszych roczników - w końcowym okresie przybrała charakter kręgu starszoharcerskiego.	
Drużynowi	1957 - ?	Tadeusz Narożny

Drużyna	Drużyna B	
Charakterystyka		
Drużynowi	1957 - ? 1960 - ?	Wacław Baehr Bogdan Cybiński

Drużyna	Drużyna C	
Charakterystyka		
Drużynowi	1957 1957 - ? 1960 - ?	Marek Kuk Wojciech Jędraszak Wojciech Grabus

Drużyna	Drużyna D	
Charakterystyka		
Drużynowi	1957 1957 - ? 1960 - ?	Lech Sikorski Stanisław Chełkowski Jacek Pietrzak

Lata 60-te

Drużyna	14 PDH Męska	
Charakterystyka		
Drużynowi	1964 1965 1965 - 1966 1966 - 1967 1967 - 1968 1968 - ?	Michał Gogolewski, Bogusław Michalak (*) Grzegorz Bręborowicz (*) Jan Futro Ryszard Wojnarski Piotr Stawicki Lech Lindecki

(*) - osoby występujące w dokumentach, prawdopodobnie nie prowadzili realnej pracy harcerskiej.

Drużyna	14 PDH Żeńska	
Charakterystyka		
Drużynowi	1969 1969 - 1971	Maria Hęcka Grażyna Banaszkiewicz

Drużyna	Młodzieżowy Krąg Instruktorski	
Charakterystyka		
Drużynowi	1966 - 1967 1967 - 1969 1969 - ? 1971 - ? 1973 1973 - ?	Jan Futro Tomasz Baszowski Maciej Musiał Jan Futro Mariola Samulska Genowefa Kaczmarek

Lata 70-te

Drużyna	Czerwone Berety	
Charakterystyka		
Drużynowi	? - 1973	Maciej Parliński

Drużyna	Drużyna Sanitarna	
Charakterystyka		
Drużynowi	1971 - 1972	Iwona Kłosowska
	1972 - 1973	Barbara Stasińska

Drużyna	Drużyna Turystyczna	
Charakterystyka		
Drużynowi	1972 - 1973	Iwona Sarzyńska

Rok harcerski	1973-1974	
Drużynowi	Mariola Samulska Małgorzata Hellwing Stefan Samulski	

Rok harcerski	1974-1975	
Drużynowi	Krystyna Zierhoffer Małgorzata Hellwing Danuta Andrzejewska Zbigniew Woźny	

Rok harcerski	1975-1976	
Drużynowi	Tatiana Tatarska Danuta Kaszkarot Hanna Sarrazin Andrzej Maszewski Bogusław Mołodecki	

Rok harcerski	1976-1977	
Drużynowi	Renata Sikorska Aleksandra Skrzypczak Renata Baranowska Hubert Sarrazin - Drużyna Męska KOMANDOSI (?) Tomasz Siuda Jacek Michalski	

Rok harcerski	1977-1978	
Drużynowi	Małgorzata Więziołek Teresa Witkowska Hubert Sarrazin - Drużyna Męska KOMANDOSI Tomasz Siuda	

Lata 80-te

Drużyna	I Drużyna Żeńska DRZAZGI	
Charakterystyka		
Drużynowi	1981 1981	Marlena Sołtysiak Agata Smigielska

Drużyna	II Drużyna Żeńska BLYSKAWICE	
Charakterystyka		
Drużynowi	1982 - 1983	Danuta Wawrzyniak

Drużyna	III Drużyna Żeńska KONICZYNY	
Charakterystyka		
Drużynowi	1981 - 1983	Hanna Marczuk

Drużyna	Drużyny młodszoharcerskie	
Charakterystyka	W końcu lat 80-tych pojawiła się inicjatywa powołania przez „Błękitną Czternastkę” drużyn młodszoharcerskich. Pierwsza inicjatywa realizowana była w oparciu o parafię w Kiekrzu. Drugie podejście to próba rozpoczęcia pracy w oparciu o Szkołę Podstawową nr 10 przy ul. Bosej. W efekcie trzeciej próby powstały DZ „Leśna ” i DM „Kohorta ” przy SP nr 10.	
Drużynowi	1988 - 1990 1989 - 1990 1990 - 1991	Michał Martinek - drużyna męska - Kiekrz Dorota Niedbała - drużyna żeńska - Kiekrz Michał Tomkowiak - SP nr 10

Lata 90-te – 2001

Drużyna	Drużyna Żeńska SKRZYDŁA im. Olgi Drohanowskiej-Małkowskiej
Charakterystyka	Powstała w 1995 roku i skupiała głównie harcerki z II LO. Od roku 1996 nosiła imię Olgi Małkowskiej-Drohanowskiej.
Drużynowi	1995 - 1998 Aleksandra Rajewska 1998 - 2000 Jadwiga Gulińska 2000 - 2001 Violetta Nowicka

Drużyna	Drużyna Męska Narodowe Siły Zbrojne
Charakterystyka	Starszoharcerska drużyna męska, która działała przy II LO.
Drużynowi	1997 - 1998 Mariusz Przybyła 1998 - 1999 Jakub Isański 1999 - 2001 Tomasz Przybyła 2001 Marek Domański

Drużyna	Drużyna Męska ZAŁOGA im. Cichociemnych
Charakterystyka	Założona w 1990 roku przez część członków byłej I DM CICHOCIEMNII jako Starszoharcerska Drużyna „Załoga”, która w 1991 przyjęła imię Cichociemnych.
Drużynowi	1990 - 1991 Włodzimierz Bogaczyk 1991 - 1992 Jakub Górski 1992 - 1993 Piotr Wiegandt 1993 - 1995 Jan Kurasiński 1995 - 1998 Jakub Kachlicki 1998 - 2000 Maciej Gramacki

Drużyna	Drużyna Harcerek „Róża Wiatrów”
Charakterystyka	Drużyna młodszoharcerska, która funkcjonowała na os. Bajkowym.
Drużynowi	1998 - 2001 Katarzyna Graczyk

Drużyna	Próbna Drużyna Męska
Charakterystyka	Próbna drużyna młodszoharcerska, która funkcjonowała na os. Bajkowym.
Drużynowi	1998 - 1999 Szymon Urbanowicz

Drużyna	Próbna Drużyna Męska
Charakterystyka	Próbna drużyna funkcjonująca na os. Bajkowym
Drużynowi	2001 Paweł Gramacki

Gromada	Gromada Zuchowa BŁĘKITNE DUSZKI
Charakterystyka	Żeńska gromada zuchowa, która działała przy Szkole Podstawowej nr 10.
Drużynowi	1993 - 1994 Iwona Balcerzak 1994 - 1995 Monika Nowak 1995 - 1997 Agnieszka Szczeszek 1997 - 1998 Joanna Klemt 1998 - 2000 Anna Chelminiak 2000 - 2001 Katarzyna Seelieb

Gromada	Gromada Zuchowa BŁĘKITNI RYCERZE	
Charakterystyka	Męska gromada zuchowa, która działała przy Szkole Podstawowej nr 10.	
Drużynowi	1993 - 1994	Monika Nowak
	1994 - 1995	Michał Jaroszewski
	1995 - 1998	Grzegorz Postaremczak
	1998 - 2000	Agnieszka Bosak
	2000 - 2001	Bartosz Cibor

Gromada	Gromada Zuchowa LEŚNE SKRZATY	
Charakterystyka	Żeńska gromada zuchowa, która działała na os. Bajkowym.	
Drużynowi	1997 - 1999	Joanna Kaniasta
	1999 - 2001	Anna Kopeć

Gromada	Próbna Gromada Zuchowa	
Charakterystyka	Próbna gromada zuchowa, która działała na Ławicy	
Drużynowi	2001	Ewa Ginter Krystian Mierkiewicz

Przewodniczący KPH

Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Bronisław	Taszycki	Przewodniczący KPH		
2.	Władysław	Serafinowski	Przewodniczący KPH	1957 - ?	
3.	Jan	Futro	Przewodniczący KPH	1965 - ?	
4.	Grzegorz	Rachlewicz	Przewodniczący KPH Przewodniczący Stowarzyszenia Błękitna Czternastka	1999 Od 2002	

Wspomnienie o hm. Januszu Rachlewiczu (1932-1999)



Urodził się 7 lutego w Telechanach na Polesiu. Chociaż spędził tam tylko lata dziecięce, wracał do tych stron w późniejszych wspomnieniach mimo, że nigdy nie dane mu było odwiedzić ich w dorosłym życiu. Miłość do Kresów zaszczepili w nim matka Irena, córka wojewody poleskiego Józefa Bańkowskiego i ojciec Wiktor, inżynier łąkarz, którzy poznali je pracując w zabużańskich majątkach i odbywając wielotygodniowe wyprawy po tych urzekających swym krajobrazem i kulturą terenach. "Polesia czar – to dziwne knieje, moczary...". Zamiłowanie do przyrody ojczystej pozostało Januszowi na całe życie. Jak i to, wyniósł również z domu rodzinnego niezachwianą wiarę w Boga, przywiązanie do tradycji oraz pracowitość. Wojenne losy rzuciły rodzinę Rachlewiczów na Ziemię Odzyskane, gdzie kontynuował naukę w Gimnazjum w Sulechowie oraz w Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym w Wolsztynie. Tam też po raz pierwszy zetknął się z pracą harcerską, składając Przymierzenie Harcerskie w dniu 8.12.1946 roku, dochodząc przed maturą, zdaną w roku 1950, do funkcji pełnionych w Komendzie Hufca w Wolsztynie. Do roku 1955 studiował na poznańskiej Akademii Medycznej uzyskując dyplom lekarza.

Kariere zawodową rozpoczął w Instytucie Balneoklimatycznym, następnie kontynuował w II Klinice Chorób Wewnętrznych pod kierownictwem wybitnego internisty prof. Jana Roguskiego. Od roku 1964 do 1976 pracował w Katedrze Medycyny Sportu AM z człowiekiem, którego zawsze nazywał swoim Mistrzem – Profesorem Eligiuszem Preislerem. Ten okres był najważniejszy ze względu na rozwój naukowy, zwieńczony uzyskaniem stopnia doktora medycyny w roku 1969 oraz publikacją kilkudziesięciu prac naukowych (w całej karierze napisał ich około 50). Był to także czas zmian w życiu prywatnym, zawarcie małżeństwa z Mirosławą z domu Wojsym-Antoniewicz oraz dorastanie syna Grzegorza.

W roku 1971 Janusz podejmuje kolejne wyzwanie swojego życia, wyjeżdżając na trzyletni kontrakt do Algierii, gdzie pracuje jako internista i kieruje oddziałem chorób wewnętrznych. Po powrocie do kraju zatrudnia się w Wielkopolskim Centrum Medycyny Pracy, gdzie pozostaje już do emerytury, a jako emeryt nadal z zapałem wypełnia powierzone mu obowiązki przez kolejne dwa lata. Przez kilka kadencji pełni obowiązki Przewodniczącego zakładowej „Solidarności”. W trakcie pracy w WCMP dyżuruje również na Oddziale Chorób Zawodowych i Toksykologii, jeszcze raz wyjeżdża na trzy lata do Algierii, tym razem na pustynię, gdzie zajmuje się badaniami i czuwa nad zdrowiem obsługujących odwierty naftowe. Pustynią był zafascynowany. Potrafił o niej opowiadać i wspominać tamte lata godzinami. Drugą jego fascynacją były góry, a w szczególności Tatry. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego i zapalonym turystą górskim.

W latach 80. powrócił także do służby harcerskiej. Na fali restrykcji Stanu Wojennego wprowadzono obowiązek opieki przez „osoby budzące zaufanie społeczne” (jak to nazywały oficjalne czynniki) nad wypoczynkiem młodzieży. Początkowo tej funkcji podjęła się żona Janusza – „Ciocia” Mirka. On sam dołączył do niej po swoim powrocie z Algierii w roku 1984. Po śmierci żony w 1985 roku kontynuował opiekę nad Czternastką przez kolejnych 14 lat i z czasem przerodziła się ona w przyjaźń i przywiązanie z korzyścią dla obu stron. Dawał swoją wiedzę medyczną, pomoc duchową, dobrą radę, ale potrafił także życzliwie krytykować czy ganić. Nie bez podstaw takiego członka rodziny nazywa się „Wujkiem”. Dbając jednocześnie o swój rozwój harcerski dh Janusz uzyskiwał kolejne stopnie instruktorskie – podharcymistrza w roku 1992 i harcymistrza w roku 1997.

Chociaż już bardzo źle się czuł, wziął udział w obchodach 80-lecia Czternastki, gdzie został odznaczony Krzyżem Zasługi dla ZHP i jeszcze cieszył się obozową przygodą harcerzy latem 1999 w Borach Tucholskich. Starał się do końca wypełniać swoją Służbę. Zmarł po ciężkiej chorobie w przeddzień Wigilii Bożego Narodzenia.

Trudno nam jest zakończyć to wspomnienie bardziej osobistą refleksją, dlatego przytoczymy fragment z pożegnania dedykowanego naszemu Tacie i Dziadkowi przez Ruch Kultury Chrześcijańskiej „Odrodzenie”, którego był członkiem: „Szedł przez życie, czyniąc wokół siebie tyle dobra, ile trudno spotkać gdziekolwiek indziej. Zawsze zatroskany o chorych, biednych, zagubionych, ale także o tych, którzy uważali, że niczyjej pomocy nie potrzebują. Chciał by wszystkim było dobrze. Nigdy nie myślał o sobie. Pochwalał każdy dobry czyn, ale też usiłował wytłumaczyć ludzkie potknięcia. A wszystko to robił w kontekście Ewangelii i miłości Boga... W każdej chwili, do ostatnich dni życia, poświęcał swój czas, siły i energię, by pomóc drugiemu człowiekowi”.

Grzegorz Rachlewicz
Michał Rachlewicz

Wspomnienie o phm. Auguście Chełkowskim (1927 – 1999)

W „Błękitnej” działał zaraz po wojnie, tworzył wraz z druhami Chranowskim prawdziwie „Błękitnego” ducha, był drużynowym, komendantem jednego z obozów, zajmował się zuchami. Brał udział w reaktywowaniu działalności Szczepu po roku 1956. Bardzo rzadko mówił o sobie, wszystko, co wiem na jego temat, usłyszałem od ludzi którzy spędzali z nim więcej czasu.

Zapewne był wielką postacią, zawsze najważniejsze były dla niego jasne i uczciwe zasady, był fizykiem, a jak mawiał – fizyka uczy uczciwości. Pełnił wiele funkcji społecznych, akademickich i państwowych. Pomimo tego zawsze wolał stać z boku, nie chwalił się swoimi osiągnięciami, czasem nawet starał się je ukryć. Dla mnie zawsze był jednak dziadkiem. Nieważne było to czym się zajmuje, gdzie właśnie pracuje. Potrafił zapomnieć gdzie odłożył okulary, co miał zrobić, sprawiał wrażenie roztrzepanego, ale nigdy nie mylił imion swoich 13 wnuków, wiedział na jakim etapie edukacji jesteśmy, znał nasze zainteresowania.

Mam wrażenie, że pozostanie On dla mnie zagadką. Jednak, dzięki „Błękitnej”, poznałem go lepiej. Zaraz przed wyjazdem na mój pierwszy obóz w 1998 roku, dowiedziałem się, że był w „Błękitnej” instruktorem. Na samym obozie okazało się, że niektórzy wiedzą o nim rzeczy, o których nie miałem pojęcia. Teraz, po pięciu latach w „Błękitnej Czternastce”, na nowo odkrywam kim był.

Wiele osób uważa, że był harcerzem do końca – zawsze na służbie. Pomimo jego zaangażowania w życie polityczne, nigdy nie zapomniał o swoich ideałach. Nie lubił blasku reflektorów, kiedyś nawet, po wyborze na funkcję Marszałka Senatu, schował się przed dziennikarzami w toalecie. Gdy został internowany w stanie wojennym jako jedyny w Polsce rektor wyższej uczelni (Uniwersytet Śląski), nie powiedział złego słowa o tych, którzy go zatrzymali. Jakkolwiek banalnie mogłoby by to zabrzmieć – był po prostu uczciwy

Zmarł, tak jak żył – po cichu, bez rozgłosu.

Żałuję, że nie ma go teraz wśród nas, że nie może zobaczyć swojej ukochanej „Błękitnej Czternastki”, że nie może służyć nam dobrą radą. Wierzę jednak, że jest przy nas i jest szczęśliwy, że zapamiętaliśmy go jako człowieka uczciwego.

Adam Chełkowski pwd

Drużyna	14 PDH im. hetmana Stanisława Żółkiewskiego Szczep „Błękitna Czternastka”
Drużynowi	1919 - 1920 Spychała 1920 - 1921 Zabłocki 1921 - 1922 Stefan Jarosz 1922 - 1923 Stefan Krakowiecki 1923 - 1924 Jan Jasiński 1924 - 1925 Wacław Janke 1925 - 1926 Henryk Goc Dobrzycki Stanisław (*) Choynowski Mieczysław (*) 1926 - 1928 Jan Jasiński 1928 Koperski Wiktor 1928 - 1932 Władysław Serafinowski 1932 Ulryk Manthey 1932 - 1933 Zbigniew Patrzykont 1933 - 1935 Lesław Wierczyński 1935 - 1936 Władysław Serafinowski 1936 - 1937 Roman Łyczywek 1937 - 1938 Bogusz Elbanowski 1938 - 1939 Kazimierz Łaszewski 1945 - 1946 Jerzy Sobczak
Szczepowi	1947 - 1949 Stanisław Chmielewski 1957 - 1961 Jerzy Chrzanowski 1961 - 1962 Wiesław Szelejewski 1966 - 1968 Jan Futro 1968 - 1969 Magdalena Wiese 1969 - 1973 Maciej Musiał 1973 - 1974 Wojnarski Ryszard 1974 - 1975 Mariola Samulska 1975 - 1976 Krystyna Zierhoffer 1976 - 1979 Zbigniew Woźny 1976 - 1978 Stanisław Głodek (**) 1978 - 1979 Krzysztof Koliński (**) 1979 - 1980 Przemysław Smulski 1980 - 1981 Hubert Sarrazin 1981 - 1985 Wojciech Król 1985 - 1986 Roman Karaś 1986 - 1988 Aleksander Owsianowski 1988 - 1991 Paweł Zygarłowski 1991 - 1993 Włodzimierz Bogaczyk 1993 - 1996 Paweł Martinek 1996 - 1998 Maciej Graczyk 1998 - 2001 Mariusz Przybyła 2001 - 2004 Maciej Gramacki Od 2004 Adam Chełkowski

(*) - prawdopodobnie plutonowi

(**) - mianowani wbrew szczepowi komendanci szczepu

HARCMISTRZOWIE / HARCMISTRZYNI

Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Włodzimierz	Bogaczyk	Szczepowy ,Błękitnej Czternastki Drużynowy I DM Cichociemni Drużynowy DM Załoga	1991 - 1993 1988 - 1989 1990 - 1991	
2.	Jerzy	Chrzanowski	Szczepowy ,Błękitnej Czternastki Plutonowy 14 PDH	1957 - 1961 1945 - 1947	
3.	Henryk	Goc	Drużynowy 14 PDH Komendant Gniazda Błękitnej 14	1926 - 1927 1927 - 1928	
4.	Jakub	Golski	Drużynowy DM Załoga	1991 - 1992	
5.	Maciej	Graczyk	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy DM Kohorta	1996 - 1998 1993 - 1995	
6.	Agnieszka	Hyży	Przyboczna DZ Leśna	1994 - 1997	
7.	Wacław	Janke	Drużynowy 14 PDH Z-ca Komendanta	1925 - 1926	
8.	Jan	Jasiński	Drużynowy 14 PDH Drużynowy 14 PDH Opiekun drużyny 14 PDH	1923 - 1924 1927 - 1928 do 1939	
9.	Tadeusz	Keller	Przyboczny 14 PDH	1939	
10.	Lech	Lindecki	Drużynowy 14 PDHm	1968 - ?	
11.	Roman	Łyczywek	Drużynowy 14 PDH	1936 - 1937	
12.	Ulryk	Manthey	Drużynowy 14 PDH	1932	
13.	Maciej	Mańkowski	Zastępowy	1957 - 1958	
14.	Paweł	Martinek	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1993 - 1996	
15.	Maciej	Musiał	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1969 - 1973	
16.	Cezary	Pańczyszyn	Członek MKI	~1973	
17.	Janusz	Rachlewicz	Lekarz Szczepu Błękitna Czternastka	1987 - 1999	
18.	Mariola	Samulska	Szczepowa Błękitnej Czternastki Przewodnicząca MKI Drużynowa	1974 - 1975 do 1973 1973 - 1974	obecnie Musiał
19.	Hubert	Sarrazin	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy	1980 - 1981 1976 - 1978(?)	stopień harcmistra zdobył w ZHR
20.	Przemysław	Schulz	Członek MKI		
21.	Władysław	Serafinowski	Drużynowy 14 PDH Drużynowy 14 PDH	1928 - 1932 1935 - 1936	
22.	Jerzy	Sobczak	Drużynowy 14 PDH	1945 - 1946	
23.	Piotr	Stawicki	Drużynowy 14 PDHm	1967 - 1968	
24.	Krzysztof	Strzyżewski	Instruktor d/s sanitarnych szczepu	~1972	
25.	Józef	Śmigaj	Przyboczny 14 PDH		
26.	Tomasz	Talarczyk	Członek MKI	~1973	
27.	Bogumiła	Tykałowicz	Drużynowa DZ Więź	1997 - 2000	obecnie Opielewicz
28.	Ryszard	Wojnarski	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy 14 PDHm	1973 - 1974 1966 - 1967	
29.	Krystyna	Zierhoffer - Hamerska	Szczepowa Błękitnej Czternastki Drużynowa	1975 - 1976 1974 - 1975	
30.	Paweł	Zygarłowski	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy I DM Cichociemni	1988 - 1991 1985 - 1986	

PODHARCMISTRZOWIE / PODHARCMISTRZYNI

Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Grażyna	Banaszkiewicz	Drużynowa 14 PDHz	1969 - 1971	
2.	Patrycja	Chrzanowska	Drużynowa DZ Więż Przewodnicząca KI Kłuszyn	1994 - 1997 1997 - 1998	obecnie Kurasińska
3.	Marian	Dobecki	Przyboczny 14 PDH	1932 - 1933	obecnie o.Stanisław
4.	Władysław	Frankowski	Instruktor szczezu	1973 - 1975	
5.	Jan	Futro	Drużynowy 14 PDHm Przewodniczący MKI Szczepowy	1965 - 1966 1966 - 1967 1965 - 1968	
6.	Jan	Gostomski	Przyboczny 14 PDH	1932	
7.	Stanisław	Glodek	Komendant szczezu	1976 - 1978	
8.	Katarzyna	Graczyk	Drużynowa Róży Wiatrów	1998 - 2001	
9.	Maciej	Gramacki	Drużynowy DM Załoga Drużynowy I DM Cichociemni Szczepowy Błękitnej Czternastki	1998 - 2000 2000 - 2001 2001 - 2004	
10.	Jadwiga	Gulińska	Drużynowa DŻ Skrzydła	1998 - 2000	
11.	Jakub	Isański	Drużynowy DM NSZ Przewodniczący KI Kłuszyn	1998 - 1999 2001 - 2003	
12.	Agata	Jaroszewska	Drużynowa DZ Więż	1991 - 1995	obecnie Jurga
13.	Antoni	Jędrzejkowski	Instruktor szczezu - lekarz	1957 - ?	
14.	Roman	Karaś	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1985 - 1986	
15.	Romuald	Karp	Członek MKI	1974	
16.	Jakub	Kachlicki	Drużynowy DM Załoga Przewodniczący KI Kłuszyn	1995 - 1998 1998	
17.	Krzysztof	Koliński	Komendant szczezu	1978 - 1979	
18.	Wiktor	Koperski	Drużynowy 14 PDH	1928	
19.	Wojciech	Król	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1981 - 1985	
20.	Monika	Liminowicz	Zastępowa DŻ Leśna	1992 - 1994	
21.	Krystyna	Marczuk	Szeregowa	1979 - 1980	obecnie Woźniak
22.	Hanna	Michałowska	Drużynowa DZ Leśna Przewodnicząca KI Kłuszyn	1992 - 1994 1996 - 1997	
23.	Tadeusz	Narożny	Drużynowy drużyny A	1957 - 1959(?)	
24.	Tomasz	Niewiadowski	Członek MKI		
25.	Monika	Nowak	Drużynowa GZ Błękitni Rycerze Drużynowa GZ Błękitne Duszki	1993 - 1994 1994 - 1995	
26.	Marian	Nowicki	Przyboczny 14 PDH	1935 - 1936	
27.	Maria	Ochocka	Członek MKI	~1972	Obecnie Wojtas
28.	Maurycy	Opielewicz	Przyboczny DM Załoga	od 1997	
29.	Zbigniew	Patrzykont	Drużynowy 14 PDH	1932 - 1933	
30.	Olgiard	Promiński	Instruktor szczezu	1979 - 1981	
31.	Mariusz	Przybyła	Drużynowy DM Kohorta Drużynowy DM NSZ Szczepowy Przewodniczący KI Kłuszyn	1995 - 1998 1997 - 1998 1998 - 2001 1999 - 2001	
32.	Andrzej	Skarzyński	Szeregowy	1948 - 1949	

33.	Przemysław	Smulski	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1979 - 1980	
34.	Tadeusz	Strzałkowski	Drużynowy 85 PDH	1948 - 1949	
35.	Agnieszka	Szczeszek	Drużynowa GZ Błękitne Duszki	1995 - 1997	
36.	Adam	Śmigaj	Członek MKI	1972 - 1974	
37.	Zdzisław	Śniegowski	Instruktor szczepu - wf	od 1957	
38.	Lesław	Wierczyński	Drużynowy 14 PDH Prezes AKH	1933 - 1935 do 1937	
39.	Mieczysław	Wnęk	Przyboczny 14 PDH	1927 - 1930	
40.	Zbigniew	Woźny	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy	1976 - 1979 1974 - 1975	
41.	Jakub	Zygarłowski	Z-ca komendanta szczepu		

PRZEWODNICZY / PRZEWODNICZKI

Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Zbigniew	Awzan	Przyboczny ,Czerwonych Beretów		
2.	Marek	Banowski	Drużynowy I DM Cichociemni	1986 - 1988	
3.	Tomasz	Baszkowski	Przewodniczący MKI	1967 - 1969	
4.	Wojciech	Bednarski	Szef Forum Jazzowego		
5.	Jerzy	Bobrowski			
6.	Joanna	Bratkowska	Drużynowa DZ Leśna	1996 - 1998	
7.	Monika	Brzozowska	Przyboczna DŻ Róża wiatrów	1999 - 2001	
8.	Danuta	Bukowska	Członek MKI	od 1973	
9.	Adam	Chełkowski	Drużynowy GZ Rycerze Imperium Szczepowy Błękitnej Czternastki	Od 2002 Od 2004	
10.	Stanisław	Chmielewski	Szczepowy „Błękitnej Czternastki” Drużynowy 85 PDH	1947 - 1949 1947 - 1948	
11.	Anna	Chrzanowska	Przyboczna DZ Więź Z-ca komendanta szczepu		
12.	Katarzyna	Chrzanowska	Przyboczna DZ Więź		
13.	Małgorzata	Chrzanowska	Drużynowa DŻ Więź	1985 - 1987	obecnie Woźna
14.	Magdalena	Ciesielska	Zastępowa DH Leśna	1992 - 1994	
15.	Marek	Domański	Drużynowy DM NSZ	2001	
16.	Elżbieta	Fąk	Szeregową		
17.	Maria	Fenrych	Drużynowa DŻ Więź	1999 - 2002	
18.	Piotr	Fiedorow	Z-ca komendanta szczepu	1988 - 1990	
19.	Maria	Grolik			
20.	Dobrogniewa	Hajduczenia	Członek MKI Drużynowa 68 a PDH	1973	
21.	Ewa	Jakubiak	Drużynowa GZ Leśne Duszki	Od 2002	
22.	Wojciech	Jedraszak	Drużynowy drużyny C	1957 - ?	
23.	Agata	Kachlicka	Przyboczna DŻ Więź		
24.	Genowefa	Kaczmarek	Przewodnicząca MKI Instruktorka zuchowa	od 1973	obecnie Pietraszewska
25.	Joanna	Kaniasta	Drużynowa GZ Leśne Skrzaty Z-ca Komendanta Szczepu	1997 - 1999 1999	
26.	Danuta	Kaszkarot	Drużynowa	1975 - 1976	Obecnie Michalak
27.	Rafał	Kłaczyński	Drużynowy 86 PDH	1947 - 1948	
28.	Janusz	Kołowski			
29.	Anna	Kopeć	Drużynowa GZ Leśne Skrzaty Drużynowa GZ Leśne Duszki	1999 - 2001 2001 - 2002	
30.	Agata	Kostrzycka	Drużynowa DH Leśna Z-ca Komendanta Szczepu Przewodnicząca KI Kłuszyn	2001 - 2003 Od 2003 Od 2003	
31.	Jan	Kurasiński	Drużynowy DM Załoga	1993 - 1995	
32.	Aldona	Kuroszczyk	Członek MKI	1973 - 1974	obecnie Sikorska
33.	Marta	Łukomska	Przyboczna DŻ Skrzydła		
34.	Ewa	Majchrzak	Członek MKI Przyboczna 90 PDH	1973	obecnie Małecka

35.	Małgorzata	Martinek	Przyboczna DŻ Więź		
36.	Michał	Martinek	Z-ca komendanta szczepu Drużynowy Drużyny Młodszoharcerskiej	do 1988 1988 - 1990	
37.	Andrzej	Maszewski	Drużynowy	1975 - 1976	
38.	Ewa	Matuszewska	Przyboczna DŻ Więź		
39.	Bogusław	Mołodecki	Drużynowy	1975 - 1976	
40.	Małgorzata	Namińska	Drużynowa	1979 (?)	obecnie Siuda
41.	Andrzej	Narożny			
42.	Wiktor	Namysł	Drużynowy DM Kohorta	1991 - 1993	
43.	Dorota	Niedbala	Drużynowa DŻ Młodszoharcerskiej	1989 - 1990	
44.	Mateusz	Niedbala	Z-ca szczepowego, Przyboczny DM Załoga		
45.	Violetta	Nowicka	Drużynowa DŻ Skrzydła		
46.	Aleksander	Owsianowski	Szczepowy Błękitnej Czternastki Drużynowy I DM Cichociemni	1986 - 1988 1986	
47.	Maciej	Parliński	Drużynowy Czerwonych Beretów	do 1973	
48.	Bernadetta	Pawlak			
49.	Grzegorz	Postaremczak	Drużynowy GZ Błękitni Rycerze	1995 - 1998	
50.	Tomasz	Przybyła	Drużynowy DM NSZ	1999 - 2001	
51.	Małgorzata	Radomska	Przyboczna DŻ Więź		
52.	Aleksandra	Rajewska	Drużynowa DŻ Skrzydła	1995 - 1998	
53.	Ewa	Ratajczak	Drużynowa DŻ Leśna	1998	obecnie Graczyk
54.	Rafał	Rudnicki			
55.	Dariusz	Rynduch	Instruktor szczepu	1981	
56.	Anna	Sarrazin	Drużynowa	1975 - 1976	
57.	Katarzyna	Seelieb	Drużynowa GZ Błękitne Duszki Przyboczna GZ Leśne Duszki Drużynowa DŻ Więź	2000 - 2001 2001 - 2002 od 2002	
58.	Paweł	Seelieb	Drużyny I DM Cichociemni	od 2001	
59.	Aleksander	Siuda			
60.	Tomasz	Siuda	Drużynowy	1976 - 1978	
61.	Mikołaj	Słowiński			
62.	Barbara	Stasińska	Drużynowa Drużyny Sanitarnej	1972 - 1973	
63.	Joanna	Sterzyńska	Drużynowa DŻ Leśna	1991 - 1992	
64.	Wiesław	Szelejewski	Szczepowy Błękitnej Czternastki	1961 - 1962	
65.	Bożena	Szukala	Szeregowa	1995 - 1996	
66.	Mirosław	Sworek	Członek MKI		
67.	Anna	Szylberg	Członek MKI	1973 - 1975	obecnie Klijewska
68.	Maria	Tykałowicz	Drużynowa DŻ Więź	1987 - 1989	obecnie Bogaczyk
69.	Hanna	Wesołowska			
70.	Małgorzata	Więziółek	Drużynowa	1977 - 1978	
71.	Teresa	Witkowska	Drużynowa	1977 - 1978	obecnie Woźna
72.	Sławomir	Włodarczak			

73.	Anna	Wolna	Drużynowa DŻ Leśna Z-ca Komendanta szczepu	1998 - 2001 2001 - 2002	
74.	Andrzej	Woźniak	Z-ca komendanta szczepu Drużynowy I DM Cichociemni	1981 - 1982 1982 - 1985	
75.	Anna	Żebryk			

INSTRUKTORZY BEZ STOPNIA

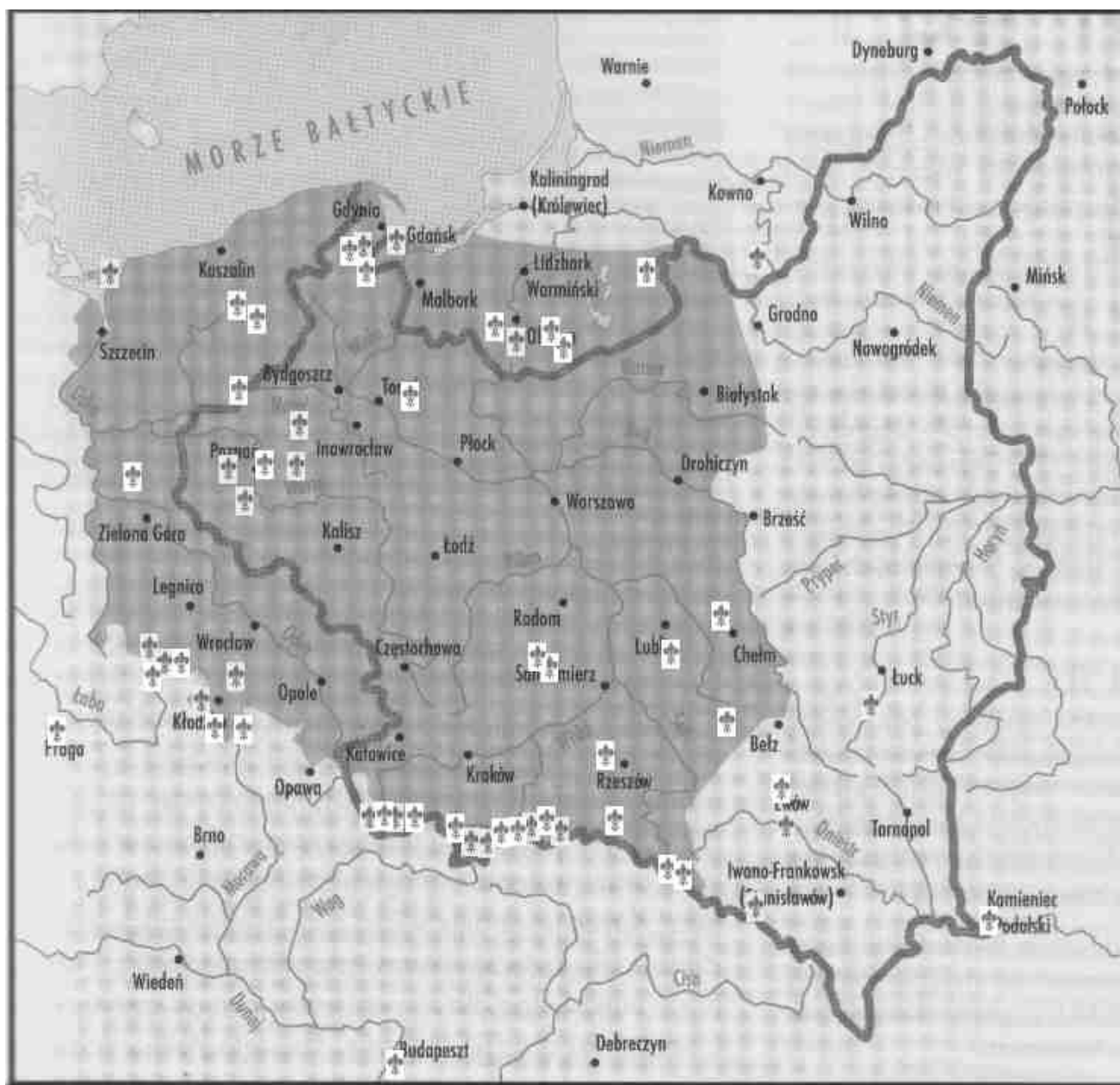
Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Marcin	Grottel	Drużynowy I DM Cichociemni	1985	
2.	Jacek	Jakubiak	Drużynowy I DM Cichociemni	1980 - 1981	
	Stanisław	Kachlicki	Drużynowy DM Kohorta	2000 - 2002	
3.	Maria	Kuśnierz	Przyboczna DŻ Więź		
4.	Małgorzata	Marciniak	Z-ca komendanta szczepu		obecnie Zygarłowska
5.	Hanna	Marczuk	Drużynowa III DŻ Koniczyny Drużynowa DŻ Więź	1981 - 1983 1983	
6.	Hanna	Matuszewska	Z-ca komendanta szczepu	~1981	
7.	Ewa	Mikołajczak	Z-ca komendanta szczepu		
8.	Joanna	Mikołajczak	Drużynowa DŻ Więź	1989 - 1991	
9.	Grzegorz	Rachlewicz	Drużynowy I DM Cichociemni	1981 - 1982	
10.	Agnieszka	Remlein	Drużynowa DŻ Leśna	1994 - 1996	
11.	Ryszard	Sowinski	Przyboczny I DM Cichociemni		
12.	Maria	Walasiak	Drużynowa DŻ Więź	1984	

ORGANIZATORZY I FUNKCYJNI

Lp.	Imię	Nazwisko	Funkcja	Lata	Uwagi
1.	Damita	Andrzejewska	Drużynowa	1974 - 1975	
2.	Jacek	Basiński	Członek MKI Drużynowy	1974	
3.	Renata	Baranowska	Drużynowa	1976 - 1977	
4.	Magdalena	Bartz	Przyboczna Róży Wiatrów	2000 - 2001	
5.	Agnieszka	Bosak	Drużynowa GZ Błękitni Rycerze	1998 - 2000	Obecnie Isańska
6.	Tomasz	Bratkowski	Drużynowy DM Kohorta	Od 2003	
7.	Katarzyna	Bręczewska	Członek MKI Instruktorka szczebu nr 90		obecnie Lech
8.	Anna	Chelminiak	Drużynowa GZ Błękitne Duszki	1998 - 2000	
9.	Bartosz	Cibor	Drużynowy GZ Błękitni Rycerze	2000 - 2001	
10.	Krystyna	Czajka			
11.	Lilianna	Czyż			
12.	Anna	Domagała	Przyboczna GZ Leśne Duszki	Od 2002	
13.	Janina	Fenrych	Przyboczna DH Leśna	Od 2004	
14.	Ryszard	Gieryn			
15.	Ewa	Ginter	Próbną Gromada Zuchowa	2001	
16.	Paweł	Gramacki	Próbną Drużyna Młodszoharcerska	2001	
17.	Jan	Grottel	Przyboczny DM Kohorta	Od 2002	
18.	Katarzyna	Grottel			
19.	Małgorzata	Hellwing	Drużynowa	1973 - 1975	
20.	Małgorzata	Jackowiak	Drużynowa DŻ Leśna	Od 2003	
21.	Radosław	Janas	Przyboczny GZ Błękitni Rycerze P.O.Drużynowego GZ Błękitni Rycerze Przyboczny GZ Rycerze Imperium	2000 - 2001 2001 2001 - 2003	
22.	Małgorzata	Kamińska			
23.	Iwona	Kłosowska	Drużynowa Drużyny Sanitarnej	1971 - 1972	obecnie Zajączkowska
24.	Andrzej	Kokotek			
25.	Renata	Lange			obecnie Strzyżewska
26.	Katarzyna	Łęcka			
27.	Anna	Malinowska	GZ Leśne Skrzaty	1999 - 2001	
28.	Krzysztof	Matuszewski			
29.	Aleksandra	Michalska	Przyboczna	1974 - 1976	
30.	Krystian	Mierkiewicz	Próbną Gromada zuchowa	2001	
31.	Beata	Mikołajczak			
32.	Wojciech	Niedbała	Przyboczny DM NSZ	2001	
33.	Tomasz	Oziewicz	Przyboczny GZ Rycerze Imperium	od 2003	
34.	Dorota	Rachocka	Przyboczna Drużyny Sanitarnej	do 1973	
35.	Violetta	Regulska			
36.	Iwona	Saletnik	Instruktor szczebu	1981	

37.	Iwona	Sarzyńska	Drużynowa Drużyny Turystycznej	1972 - 1973	
38.	Renata	Sikorska	Drużynowa	1976 - 1977	
39.	Artur	Słabuszewski	Drużynowy DM Kohorta	1997 - 2001	
40.	Alicja	Stadowska			
41.	Marcin	Szymkowiak	Przyboczny DM NSZ	1999 - 2001	
42.	Agata	Śmigielska	Drużynowa I DZ Drzazgi	1981 - 1982	
43.	Irena	Śniewicz			
44.	Bożena	Stopka	Przyboczna		obecnie Diakite
45.	Andrzej	Strach			
46.	Ewa	Szamańska	Przyboczna GZ Leśne Duszki	2001 - 2003	
47.	Bronisław	Taszycki	Przewodniczący KPH		
48.	Tatiana	Tatarska	Drużynowa	1975 - 1976	
49.	Szymon	Urbanowicz	Próbną Drużyna Młodszoharcerska	1999	
50.	Danuta	Wawrzyniak	Drużynowa II DŻ Koniczyny Drużynowa DŻ Więź	1982 - 1983 1984 - 1985	obecnie Matuszewska
51.	Konstanty	Wejman			
52.	Natalia	Wojewoda	Przyboczna GZ Leśne Duszki	Od 2004	
53.	Maria	Wojnarska	Drużynowa	1973	
54.	Elżbieta	Woźniak	Instruktor szczepu d/s sanitarnych	1974 - 1975	
55.	Marek	Zierhoffer	Przyboczny Drużyny Sanitarnej	1971 - 1972	

Obozy i zimowiska „Błękitnej Czternastki”



Mapa ta nie jest niestety w stanie w pełni odwzorować rozmieszczenia obozów i zimowisk „Błękitnej Czternastki” na przestrzeni 85 lat. Położenie niektórych obozów (zwłaszcza tych na dawnych kresach wschodnich) trudno ustalić z całkowitą pewnością. Ponadto wiele miejsc obozów jest położonych na tyle blisko siebie, iż oznaczenia na mapie należałoby układać warstwami. Jest to jednak wystarczający materiał by określić gdzie „Błękitna” przebywała dość często, a jakie obszary nie spotkały się z zainteresowaniem instruktorów przygotowujących obozy i zimowiska.

Krystian Mierkiewicz ćwik

Lista obozów i zimowisk „Błękitnej Czternastki”:

Rok	Obóz	Zimowisko
1922	Kosowo	
1923	Zakopane	
1924	Krościenko nad Dunajcem	
1925	Redłowo	
1926	Redłowo	
1927	Janowa Dolina (Wołyń)	
1928	Horoszowa (Podole)	
1929	Istebna	
1930	Szeszory	
1931	Muszyna	
1932	Jezioro Lot (k. Druskiennik)	
1933	Wędrowny przez Polesie	
1934	Węgierska Górka	
1935	Wierzbnik	Bukowina Tatrzańska
1936	brak obozu stałego	Bukowina
1937	Boszkowo	
1938	Tatarowo (Karpaty Wsch.), Mamaja (Morze Czarne)	
1939	Skorzęcin	
1947	Karolewo	Bierutowice i Przesieka
1948	brak obozu – zgrupowanie obozów VII Hufca Ostrowce (k.. Żnina)	Karpacz
1949	Zgrupowanie obozów VII Hufca - Buszewo (k.Pniew)	
1957	Wisielka	
1958	Polana i Brenna	
1959	Dąb-Mukr (Puszcza Piska)	
1960	Zieleniec	Karpacz
1961	Małe Swornegacie	Szklarska Poręba
1962	Ostrzyce	
1965		Czarnków
1966	Nieszawka	
1967	Nieszawka	
1968	Nieszawka	
1971	Łagowa	
1972	Głusk	
1973	Mączniki	
1974	Lisuchy	
1975	obóz wędrowny nad morzem	Bystrzyca Kłocka

Rok	Obóz	Zimowisko
1976	wędrowny w Bieszczadach	Krosno
1977	Piławki	Lubniewice
1978	Śnietnica	Jodłowa
1979	Izby	Łużyce
1980	Radkowo	Komańcza
1981	Głusk	
1982	Jarkowice	
1983	Stężycza	Kowary
1984	Strzeszyn	Ujście Górne
1985	Sierosławek	Wójtowice
1986	Lubniewice	Jarkowice
1987	Stary Wierzychów	Poronin
1988	Sylczno	Zębie
1989	Borowe Młyny	Komańcza
1990	Dankowo	Dworaczek
1991	Ujsoły	Tylicz
1992	Supienie	Bańska Niżna
1993	Szczyrk	Wygonin
1994	Stare Załucze	Karpacz
1995	Lubin	Szlachtowa i Jaworki
1996	Banica	Gieraltów i Stójków
1997	Dziki(k. Szczecinka	Murzasiczl (k.Zakopanego
1998	Stare Kielbonki	Mchawa
1999	Huta	Małe Ciche
2000	Brzeźno	Krasna i Luta
2001	Świeradów Zdrój	Szczawnica
2002	Huta Różaniecka, Elbrus, Ukraina	Zawoja-Welcz
2003	Szymbark	Międzygórze
2004		Sindlerowy Młyn (Czechy)
Inne miejsca odwiedzone przez „Błękitną”		
Praga		Budapeszt
Karrsjo (Szwecja)		Żółkiew
Fouchy (Franca)		Lwów
Kazachstan		Kamieniec Podolski
Nepal		Chocim
Elbrus		

Historia „Błękitnej XIV”

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

20 kwietnia 1919 roku przy Państwowym Gimnazjum im. doktora Karola Marcinkowskiego w Poznaniu powstaje POZNAŃSKA DRUŻYNA HARCERZY im. majora Waleriana Łukasińskiego. Pierwszym drużynowym zostaje **dh Spychała (1919-1920)** wywodzący się z konspiracyjnego hufca „Piaś” w Poznaniu. Następnym wodzem jest **dh Zabłocki (1920-1921)** – student medycyny, który ze względu na studia w roku 1921 przekazuje drużynę na krótki czas nieznanemu bliżej studentowi filozofii. W tym roku drużyna wzięła udział w Zlocie Chorągwi Wielkopolskiej w Babkach pod Poznaniem. Wkrótce drużynowym zostaje **dh Stefan Jarosz (1921- 1922)**. Nadaje on drużynie charakter góralski, min. wprowadza ciupagi góralskie, przyśpiewki i taniec zbójnicki. Drużyna działa systemem zastępowym. Harcówka wydzielona z pomieszczeń biblioteki znajduje się w piwnicy szkoły od ul. Bukowskiej (w latach 1930-1935 mieści się pracownia robót ręcznych, potem śniadalnia).

W roku 1921 z uwagi na fakt, iż prefekt ks. Edward Warmiński oraz profesorowie w dotychczasowym patronie drużyny dostrzegali masona, po burzliwych debatach przyjęto za nowego patrona hetmana wielkiego Stanisława Żółkiewskiego. Postać ta została przybliżona w drugim numerze „Skauta” jako „wzór harcerza polskiego”, co także pomogło w podjęciu decyzji o wyborze Żółkiewskiego na patrona poznańskiej drużyny. Z tej okazji zostaje ufundowany sztandar w roku 1922. Był uszyty z aksamitu w kolorze żółto - złotym. Napisy i lilijka, herb Żółkiewskiego wycięto z zielonego sukna. Z jednej strony widniała lilijka harcerska i napis „14 Poznańska Drużyna Harcerzy”, z drugiej strony herb Żółkiewskiego i napis: „im. Stanisława Żółkiewskiego”. W tym czasie drużyna otrzymuje w rachubie Chorągwi numer 14. Opiekunami z ramienia szkoły zostają profesorowie Stanisław Dedio i Witold Nawratil.

Latem 1922 odbywa się w Kosowie koło Kartuz, na Pomorzu, pierwszy obóz, będący jednocześnie kursem o charakterze szkoleniowym, przygotowujący przyszłych zastępówych.

Z nowym rokiem szkolnym (1922/23) kolejnym drużynowym zostaje **dh Stefan Krakowiecki**. Rozwijają się zastępy, odbywają się zbiórki drużyny często o charakterze uroczystym (7.10 obchodzono rocznicę śmierci Żółkiewskiego, święto narodowe 11.11, harcerskie święto św. Jerzego, 3 maja biorą udział w defiladzie).

Obóz letni 1923 urządzono w Zakopanem. Jego komendantem jest **dh phm Jan Jasiński**, nowy nauczyciel w gimnazjum, który po obozie zostaje drużynowym. Zbiórki lub wycieczki odbywają się w każdą niedzielę po mszy. Program zbiórki jest następujący: raport zastępów, odczytanie rozkazu, gry ruchowe albo terenowe.

Harcerze dotychczas nosili rogatywki koloru khaki z wąskim otokiem i lilijka harcerską, krajki ludowe wiązane jak krawaty. Teraz zastąpiono je kapeluszami harcerskimi typu Baden Powell oraz błękitnymi chustami. Zarówno błękitne chusty jak i przydomek Błękitna wprowadzono na cześć Józefa Hallera i jego Błękitnej Armii.

W roku 1923 powstaje Koło Przyjaciół Harcerzy, które aż do wybuchu wojny będzie wspierać idee harcerstwa i wspomagać finansowo drużynę.

W 1924 w Siekierkach odbywa się I Narodowy Zlot harcerzy, w którym bierze udział 14 PDH wystawiając patrol sanitarny. Na 140 drużyn z całej Polski II miejsce zajęła Błękitna Czternastka z Poznania. Ze zlotu drużyna udaje się na obóz do Krościenka nad Dunajcem, którego komendantem jest Jan Jasiński. W roku 1924/25 przejmuje on opiekę nad drużyną z ramienia szkoły, natomiast drużynowym zostaje **dh Wacław Janke**.

Przez dwa kolejne lata (1925 i 26) obóz letni ma miejsce nad Bałtykiem w Redłowie.

W roku szkolnym 1925/26 ze względu na liczebność drużynę podzielono na plutony: starszych i młodszych, które otrzymały samodzielny byt, natomiast Czternastka zmieniła się w „gniazdo”. Drużynowym całości mianowano **dh Henryka Goca**, prawdopodobnie plutonowymi są w tym czasie **Stanisław Dobrzycki i Mieczysław Choynowski**.

W 1927 za zajęcie III miejsca w Harcerskim Biegu na Przełaj Błękitna otrzymuje flower (karabinek małokalibrowy), który towarzyszy jej aż wojny. Latem w Janowej Dolinie na Wołyniu odbywa się obóz letni o charakterze sportowym a także naukowym – wielu uczestników fascynuje się astronomią.

Pod koniec roku 1927 drużyna przeżywa kryzys. Komendantem gniazd zostaje dh Mieczysław Wnęk, a następnie po raz drugi **Jan Jasiński**, który w lutym 1928 przekazuje prowadzenie **druhowi Wiktorowi Koperskiemu**. Tego roku obóz letni urządzono na Podolu w miejscowości Horoszowa nad Dniestrem.

W roku 1928 drużynowym zostaje **dh Władysław Serafinowski**, który latem 1929 organizuje obóz w Istebnej koło Wisły. W ciągu roku odbywają się zbiórki zastępów, ćwiczenia w technikach harcerskich, zdobywanie stopni i sprawności.

W 1930 obóz rozbito w miejscowości Szeszory.

Kolejnego roku (1931) zastęp z Błękitnej wybrał się na Zlot Skautów Słowiańskich w Pradze, a następnie na obóz wędrowny po Czechosłowacji, na którym przebyli 635 km, by 3 lipca dotrzeć na obóz stały w Muszynie.

W 1932 drużynowym zostaje **dh Ulryk Manthey**. Praca harcerska skupia się wewnątrz zastępów jako przygotowanie do zdawania stopni i sprawności. W maju drużyna zostaje podzielona znów na dwa plutony. Od wiosny 1932 drużyna przygotowuje się do Zlotu Chorągwi Poznańskiej z okazji 20-lecia harcerstwa wielkopolskiego, na którym ostatecznie zdobywa tytuł „Dobrej Drużyny Chorągwi Poznańskiej”. W czerwcu następuje wyjazd na obóz nad jezioro Łot koło Druskiennik. Po nim Błękitna bierze udział w Międzynarodowym Zlocie Skautów Wodnych w Garczynie. Wraz z końcem wakacji harcówka zostaje przeniesiona do piwnicy od strony ul. Grunwaldzkiej. Jeszcze w tym roku drużynowym zostaje **dh Zbigniew Patrzykont**. Wprowadza on przy tworzeniu zastępów zasadę: „jeden zastęp z uczniów jednej klasy”

W roku 1933 by podnieść poziom prób i zachęcić do zdobywania sprawności organizowane są kursy szkoleniowe, min. samarytański i gazoznawczy. Latem nie przeprowadzono obozu stałego, ale harcerze wybrali się na obóz wędrowny przez Polesie (Wołyń). Poza tym drużyna przygotowywała się do uczestnictwa w IV Jamboree na Węgrzech. Harcerze zapoznali się z kulturą, zwyczajami i językiem węgierskim. Niestety nie otrzymali na czas paszportów, co uniemożliwiło im wyjazd. We wrześniu kierownictwo drużyną obejmuje **dh Lesław Wierczyński**. 14 PDH składa się wówczas z 12 zastępów, które podzielono na dwa plutony: starszych i młodszych.

1934 Obóz letni odbywa się w Węgierskiej Górze pod Żywcem. Po wyjeździe letnim harcówka zmienia swoje miejsce, tym razem zostaje przeniesiona do klasy na parterze od wejścia od ulicy Bukowskiej, gdzie mieści się aż do wojny.

W 1935 w Bukowinie Tatrzańskiej po raz pierwszy zorganizowano zimowisko narciarskie. Tego roku obóz ma miejsce we Wierzbniku. Jednym z zamierzeń obozowych było przygotowanie drużyny do Zlotu w Spale. Tam komendantem podobozu poznańsko – pomorskiego był Jan Jasiński. Błękitna Czternasta z Poznania zajęła na nim pierwsze miejsce w skali całego kraju. Wkrótce nowym wodzem drużyny mianowano po raz drugi **dh Władysława Serafinowskiego**.

Na przełomie 1935/1936 odbywa się zimowisko w Bukowinie. Pod koniec lutego drużyna bierze udział w akcji „Tydzień Pomocy dla Bezrobotnych”- harcerze zbierali ofiary i sprzedawali cegiełki. W maju Błękitna maszeruje w defiladzie niosąc 3 sztandary: historyczny sztandar Skautów Poznańskich, nowy sztandar Chorągwi i jako ostatni sztandar drużyny. Latem z nieznanych przyczyn obóz nie dochodzi do skutku, natomiast mają miejsce prywatny wyjazd pod komendą **dh Tadeusza Kwiecińskiego** nad jeziorem Kłosowskim oraz spływ łodzią na Polesiu, na którym przepłynięto 620 km szlakiem wodnym. W II semestrze prowadzenie drużyny przejmuje **dh Roman Łuczywek**.

Obóz 1937 urządzono w Boszkowie. Ma on charakter typowo sportowy. Uczestnicy udoskonalają umiejętność pływania oraz „kajakowania”. Kolejnym drużynowym zostaje **dh Bogusz Elbanowski**.

W 1938 drużyna obmyśla nowy sposób zebrania finansów na obóz- wykupują wszystkie bilety do opery płacąc za nie 50%, a sprzedając po cenie normalnej. Tego lata urządzono dwa obozy, jeden po drugim: pierwszy w Tatarowie (Karpaty Wschodnie), drugi w Mamajii (koło Konstancy nad Morzem Czarnym). Następuje zmiana na funkcji drużynowego, zostaje nim- **dh Kazimierz Łaszewski**.

Obóz 1939 miał być zorganizowany się na Wileńszczyźnie u zbiegu granic polskiej, litewskiej i łotewskiej, jednak ze względu na zagrożenie wybuchem wojny, odbył się na terenie województwa poznańskiego w Skorzęcinie. Niestety zostaje on zakazany przedwcześnie z uwagi na dużą ilość zachorowań na szkarlatynę wśród obozowiczów. Jednakże ochotnicy wybrali się na wędrowny przez Wileńszczyznę.

W okresie przedwojennym drużyna przeprowadzała co roku w maju a potem też we wrześniu zabawę ludową tzw. wentę, której celem było popularyzowanie harcerstwa i zebranie pieniędzy na akcje letnią. Na szkolnym boisku rozkładano namiot z wyposażeniem (prycze, stojak na menażki, stół) i udostępniano za niewielką opłatą uczestnikom do zwiedzania. Oprócz tego była wystawa zdjęć obozowych oraz poczta japońska. Każdy otrzymywał kotylion z numerem. Na boisku stała skrzynka, do której wrzucano liściki z nr adresata widniejącym na owym kotylionie. Wśród konkursów było przeciąganie liny, wbijanie gwoździ oraz pokaz samarytanki.

Ówczesnie śpiewano w Błękitnej pieśni patriotyczne, ludowe tzw. plebejskie, harcerskie i te ówczesnie cieszące się popularnością np. „Tango Milonga”

WOJNA

Po wybuchu II wojny światowej drużynowemu Łaszewskiemu udaje się dostać do gmachu gimnazjum i wynieść sztandar, który w czasie wojny zostaje spalony podczas rewizji mieszkań. W czasie okupacji drużyna traci cały swój majątek.

Harcerze 14 PDH przechodzą do działalności konspiracyjnej. Wychowankowie Błękitnej Czternastki zajmują kierownicze funkcje w Szarych Szeregach: dh Roman Łuczywek zostaje komendantem Chorągwi Wielkopolskiej Sz. Sz. potem Chorągwi Ziem Zachodnich natomiast dh J. Śmigaj był komendantem Sz. Sz. na miasto Poznań. W ramach walki podziemnej zastęp z 14 PDH (zastępowy dh Łabędziński) bierze udział w kolportowaniu ulotki skierowanej do Niemców, a informującej o tym, iż przydzielono im mieszkania po wysiedlonych Polakach, podpisanej "SS". Niestety wielu członków 14 PDH ginie w czasie wojny. Już 9 września 1939 r w Brzozogaju koło Kłecka stracony zostaje dh Waclaw Janke, były drużynowy 14 PDH, w tym samym miesiącu pod Juliopolem zostaje ranny dh Jan Jasiński, umiera 11 XI w szpitalu w Łodzi .
1945-49

Reaktywacja drużyny była utrudniona, ponieważ nie zgłosił się żaden z przedwojennych instruktorów oraz w początkowym okresie zmieniana była siedziba szkoły. Pierwszym powojennym drużynowym zostaje **dh Jerzy Sobczak**, którego wspierał Jerzy Chrzanowski. Jeszcze na początku października 1945 na terenie szkoły pojawiły się pierwsze plakaty promujące harcerstwo. Gdy zgłosili się pierwsi chętni, drużynę podzielono na 5 zastępów. Błękitna początkowo wchodziła w skład I Hufca Harcerzy na Łazarzu. Ze względu na fakt, iż niedostępny był odpowiedni materiał, błękitne chusty zastąpiono białymi obszytymi błękitną tasiemką. Mimo niesprzyjających warunków finansowych odradza się Koło Przyjaciół Harcerstwa. Powołano także kasę oszczędnościową. Pod koniec 1945 roku na terenie „Marcinka” powstaje 5 Drużyna Wodna należąca do hufca „Wilków Morskich”, która z czasem przenosi swoją siedzibę do przystani nad Jeziorem Kierskim.

Od lutego 1946 przez około rok Błękitna wydaje pisemko „Błękitna Czternastka”. W tym czasie harcerzom zostają wręczone laski skautowe oraz zastępówki. 15 marca drużyna zostaje przyjęta do ZHP. 7 kwietnia 1946 ma miejsce uroczystość wręczenia nowego sztandaru, którego dokonał Komendant VII Hufca hm. Sylwestra Wietrzykowskiego. Po prawej stronie sztandaru kolorze błękitnym znajdowała się duża zielona lilijka wraz z małymi umieszczonymi w rogach lilijkami oraz złote napisy: *ZHP 14 P.D.H. CZUWAJ im. St. Żółkiewskiego POZNAŃ*. Po lewej stronie na tle białego i czerwonego krzyża widniał hetmański symbol- skrzyżowana buława i miecz na błękitnym tle. W tym też roku drużyna bierze udział w Zlocie Młodzieży „ Trzymamy straż na Odrą”. 23 maja 1946 z uwagi na dużą liczebność drużyna dzieli się na plutony: Pluton A „Cwaniaków” (kieruje Jerzy Chrzanowski) i Pluton B „Juhasów” (August Chełkowski). Pierwszy powojenny obóz ma miejsce na Kujawach w Przyjezierzu. Został on przygotowany dzięki pomocy (wyposażenie, namioty, mleko w proszku) uzyskanej z UNRA. Początek roku szkolnego 1946/47 przynosi zmiany w strukturze drużyny. Następuje podział według wieku na 14 PDH „A”(Marian Rohrbach)-najstarsi, 14 PDH „B”(August Chełkowski) i 14 PDH „C”(Zdzisław Kühn)-najmłodszy. Na przełomie 1946/47 odbywają się pierwsze powojenne zimowiska: w Bierutowicach oraz w Przesiece.

W pierwszej połowie 1947 roku z pracy w drużynie wycofują się tworzący ją w 1945 roku Jerzy Sobczak i Jerzy Chrzanowski. Jerzy Sobczak prowadzi dalej pracę harcerską w VII Hufcu, gdzie kieruje inną drużyną i jest członkiem komisji prób na stopnie i sprawności. Jerzy Chrzanowski musiał wyjechać do Katowic z powodu zagrożenia aresztowaniem, dla którego pretekstem miała być organizacja spotkania samorządów liceów poznańskich. Tego lata obóz odbywa się w Karolewie (obecnie Karłów) w Górach Stołowych. Odrębnie obozują wszystkie trzy drużyny mając jedynie wspólne kwaterymistrzostwo i kuchnię. Przy obozie „A” funkcjonowała także kolonia zuchowa, którą kierował dh Jerzy Balcerzak.

24.11.1947 następują zmiany personalne i formalna reorganizacja drużyn, które w ramach VII Hufca uzyskują nową numerację. Drużyna 14A nosi nr 14, a prowadzi ją Zygmunt Thimm. Drużyna 14B otrzymuje nr 85, a jej drużynowym mianowano dh Stanisława Chmielewskiego. Drużyna 14C dostaje nr 86 i nadal kieruje nią dh Zdzisław Kühn. Wśród wyodrębnionych drużyn odnotowuje się symptomy niezdrowej konkurencji. Rywalizują pomiędzy sobą o najlepszych ludzi, prowadzona jest dyskusja o podziale sprzętu, próbuje się manipulować KPH.

Na przełomie 1947/48 w Karpaczu odbywają się zimowiska 14PDH oraz 85 PDH. Po zimowych wakacjach w związku z licznymi problemami, jakie wyniknęły z podziału na trzy drużyny rozpoczyna funkcjonowanie „Ośrodek drużyny 14-tych”, którym kieruje **dh Stanisław Chmielewski**, po którym 85 PDH przejmuje drużyna Tadeusz Strzałkowski. Z uwagi na zmiany polityczne zachodzące w kraju oraz toczącą się walkę o upolitycznienie i odebranie samodzielności ZHP latem 1948 niemożliwe jest zorganizowanie obozu letniego. W dniach od 5-31lipca odbywa się zgrupowanie obozów VII Hufca w ramach „Harcerskiej Służby Polsce” w Ostrówcach koło Żnina, którego komendantem jest hm. Sylwester Wietrzykowski. Podobozem „Błękitnej Czternastki” w ramach tego zgrupowania kieruje Stanisław Chmielewski. Po obozie zorganizowano obóz wędrowny trasą: Częstochowa – Kraków - Krynica – Piwniczna – Czorsztyn - Nowy Targ – Zakopane – Opole - Wrocław. Następują zmiany na funkcji drużynowego 14 PDH, którą objął Andrzej Ignaszak oraz 86 PDH, której drużynowym został

Jędrzej Słoniński. W tym roku funkcjonował przy szczepie „Ośrodek Zuchowy”, w którym były trzy gromady zuchowe. Na przełomie 1948/49 nie odbyło się z powodów organizacyjnych planowane zimowisko w Wiśle.

W roku 1949 postępuje likwidacja działalności ZHP. Komuniści dążą do usunięcia dawnej kadry instruktorskiej, ograniczenia wieku harcerskiego do 15 roku życia i przekształcenia harcerstwa w organizację typu pionierskiego.

W styczniu tego roku powstaje chór harcerski „Błękitnych Czternastek”, którym kieruje dh Henryk Zuchowski. Mimo formalnego rozwiązania przez dyrekcję szkoły drużyn w dniu 2 lipca i przekazania ich członków do ZMP, w lipcu odbył się ostatni obóz w ramach zgrupowania obozów VII Hufca w Buszewie koło Pniew. Na wyjeździe zabrakło starszych członków drużyny, którzy zostali powołani na obozy Służby Polsce. W sierpniu odbywa się wędrowny prowadzony przez Stanisława Chmielewskiego, który podejmuje w październiku studia w seminarium duchownym i powierza dh Jerzemu Sikorskiemu obowiązek likwidacji działalności drużyn i przeniesienia najmłodszych członków do OH.

W tym czasie harcówka mieściła się początkowo w piwnicy, a następnie na parterze szkoły, przy wejściu. Drużyna działała systemem zastępowym, odbywały się zbiórki i wycieczki. Błękitna brała aktywny udział w wydarzeniach miejskich min. w uroczystości wciągnięcia na wieżę ratuszową orła, procesjach Bożego Ciała, harcerskim konkursie śpiewaczym. Zwyczajem było przyjmowanie przez zastępy nazw zwierząt. Zastępy miały proporce zwane zastępowkami w kształcie wydłużonych trójkątów zakończonych na okrągło z wyszytym symbolem zwierzęcia po obu stronach. Proporce noszono przymocowane do ciupąg góralskich. Harcerze nosili rogatywki, niektórzy funkcjni furazerki. Ważną rolę odgrywały w pracy drużyny stopnie i sprawności.

PO ODRODZENIU

1957 Głównym motorem sprawczym reaktywacji „Błękitnej XIV” jest **dh Jerzy Chrzanowski**, który zostaje szczepowym. Odradza się KPH, którego przewodniczącym mianowano dh-a Wł. Serafinowskiego. Latem odbywa się obóz w Wiselce, a w październiku zastęp "Sępów" z Błękitnej XIV wygrywa I Zlot Młodzieży Starszej Chorągwi Wielkopolskiej w Chodzieży. 15.11- Zawijuje się Drużyna Hetmańska (symbol - buława skrzyżowana z mieczem w kolorze żółtym na chuście). Poza tym w latach 1957-1962 działają drużyny: Drużyna A „ŁAZIKI”, Drużyna B, Drużyna C i Drużyna D. Zimowisko zorganizowano w Bierutowicach (komendant dh J. Chrzanowski).

1958 W czerwcu Błękitna zajmuje drugie miejsce w II Złazie Harcerskim Chorągwi Wielkopolskiej w Nowym Tomyślu. W lipcu - obóz letni w Beskidzie Śląskim, stworzony przez 2 podobozы w Polanie i Brennej. W sierpniu odbywają się obóz rowerowy po Pojezierzu Lubuskim i wędrowny w Tatrach.

1959 Obóz letni ma miejsce w Puszczy Piskiej w miejscowości Dąb-Mukrem w ramach akcji "Warmia i Mazury". Tego roku Błękitna bierze udział w zlocie na Polu Grunwaldzkim. W sierpniu najlepsze zastępy (14 osób) biorą udział w obozie wędrownym w Tatrach Słowackich. Na przełomie roku - zimowisko w Karpaczu.

LATA 60-TE

W latach 60-tych wdrożono nowe metody pracy. Zadania zespołowe wyparły indywidualny rozwój. Do harcerstwa mogła należeć młodzież poniżej 16 roku życia. Starsi byli instruktorami. Działają dwie drużyny: 14PDH Żeńska i 14 PDH Męska. Powstały Młodzieżowe Kregi Instruktorskie (MKI), działające na zasadzie drużyn starszoharcerskich.

W 1960 otworzono ponownie harcówkę (prawdopodobnie tę w piwnicy od ul. Bukowskiej). W ciągu roku ukazuje się pierwszy numer pisma "Od rzeczy do rzeczy" wydawanego wspólnie z "Jaskółczynem". Obóz letni urządzono w Zieleńcu. We wrześniu Błękitna organizuje Zlot Drużyn Starszych Chorągwi Wielkopolskiej w Pławnie. Na przełomie roku - zimowisko w Szklarskiej Porębie - wspólnie z "Jaskółczynem"

1961 Letni obóz ma charakter żeglarski, odbywa w Małych Swornygaciach (20 druhów zdobywa stopień żeglarza jachtowego). W sierpniu - kadra wybiera się na obóz wędrowny w Tatrach Polskich i Słowackich. Po wakacjach nowym szczepowym zostaje **dh Wiesław Szelejewski**.

Po obozie w Ostrzycach w 1962 ginie sztandar i działalność szczepu zamiera. W dokumentacji szkoły istnieją ślady działalności w okresie 1962-1965, ale prężna praca harcerska raczej nie miała miejsca.

1965 Następuje reaktywowanie – przewodniczącym KPH zostaje p. Jan Futro, a szczepowym **dh Jan Futro** (syn). Zimowisko odbywa się w Czarnkowie.

W roku 1966 trwa praca nad szkoleniem instruktorów w MKI. Po raz pierwszy przygotowano obóz wspólnie z I LO w Nieszawce, w trakcie którego odbywa się rajd do Dąbrówki Ludomskiej.

W 1967 roku urządzono kolejny obóz harcerski w Nieszawce. Powstaje miesięcznik "Pryzmat" wydawany w formie gazetki ściennej

W1968 zorganizowano następny obóz w Nieszawce. Szczepową mianowana zostaje **druhna Magdalena Wiese**. Zimowisko - w Klikuszowej

W 1969 szczerp przejmuje **dh Maciej Musiał**. Organizowane są I Manewry Techniczno-Obronne Błękitnej XIV. Tego roku odbywa się kolejny Rajd do Dąbrówki Ludomskiej (Rajd Patrona Szkoły-Karola Marcinkowskiego)-odtąd staje się on stałym punktem w programie drużyn.

LATA 70-TE

W latach 70-tych w Błękitnej działają min. następujące drużyny: Czerwone Berety, Drużyna Sanitarna, Drużyna Turystyczna.

1970 Drużyna Czerwonych Beretów zajmuje 4. miejsce w MTO Chorągwi. MKI zajmuje 2. miejsce we współzawodnictwie MKI w Chorągwi.

W 1971 po raz pierwszy Błękitna XIV bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim, z którego przywozi zwyczaj pochylania się i klękania w kręgu podczas śpiewania "Bratniego słowa". Obóz letni - w Łagowie. MKI zajmuje 4. miejsce w ogólnopolskim współzawodnictwie MKI. 14 XI Błękitna obchodzi uroczystości 50-lecia (niegdyś za rok powstania uznawano 1921), podczas których następuje wręczenie sztandaru. Na przełomie roku- zimowisko w Cieplicach.

1972 W kwietniu - tragiczna śmierć podczas skoku spadochronowego druha Zbigniewa Awzana - przybocznego Czerwonych Beretów. W tym czasie przy Błękitnej działa klub wiedzy "Omega". Szczerp bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim. W lipcu po zajęciu czołowych miejsc w Chorągwi, drużyny uczestniczą w Centralnych Manewrach Techniczno-Obronnych i zlocie MKI w Spale (Czerwone Berety 4. miejsce, Drużyna Sanitarna 7. miejsce). Następnie odbywa się obóz letni w Głusku i obóz wędrowny w Bieszczadach. Wówczas szczerp wydaje hufcowe pisemko "Sygnały". Zimą - wyjazd do Bobrownik

1973 Szczerp bierze udział w obchodach Roku Kopernikańskiego (min. wystawa "Medycyna doby kopernikańskiej" w szkole). Po raz kolejny uczestniczy w Rajdzie Świętokrzyskim (I kategoria i 1. miejsce na trasie). W lipcu mają miejsce obozy: spadochronowy w Mącznikach k. Środy i wędrowny w Bieszczadach. Szczerp otrzymuje nagrodę w konkursie "Motywów" - "W kręgu bohaterów" za scenariusz o Żółkiewskim. We wrześniu szczerpowym zostaje **dh Ryszard Wojnarski**. Zimowisko zorganizowane zostało w Paczkowie.

1974 Błękitna znów jedzie na Rajd Świętokrzyski (kategoria I). Obóz letni rozbito w Lisuchach koło Mikołajek. Od września szczerpem kieruje **dhna Mariola Samulska**.

1975 W lutym harcerze jadą na zimowisko do Bystrzycy Kłodzkiej, w maju na Rajd Świętokrzyski (kategoria I). W 1975 zostaje nawiązana współpraca z Domem Dziecka w Kobylnicy. Błękitna odnosi zwycięstwo w Manewrach Techniczno-Obronnych Hufca (1. miejsca we wszystkich konkurencjach). Po obozie wędrownym na trasie Kołobrzeg-Gdańsk szczerpową zostaje **dhna Krystyna Zierhoffer**

1976 Zimowisko odbywa się w Krośnie, a obóz wędrowny w Bieszczadach. Następuje zmiana na funkcji- szczerpowym zostaje **dh Zbigniew Woźny**

1977 Zimowisko - w Lubniewicach. Błękitna bierze udział w I Rajdzie Kręgów Instruktorskich do Sierakowa oraz w XIX Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria III). Latem - obóz w Piławkach.

1978 Harcerze uczestniczą w zimowisku w Jodłowej i obozie letnim w Snietnicy. Szczerp przejmuje **dh Krzysztof Koliński**

1979 W lutym zimowiska w Łęczycach. Patrole ze szczerpu zajmują pierwsze miejsca w MTO Hufca. W sierpniu - obóz letni w Izbach. Po wakacjach nowym szczerpowym zostaje **dh Przemysław Smulski**

LATA 80-TE

1980 Harcerze biorą udział w zimowisku w Komańczy i XXII Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria IV). Latem odbywa się obóz w Radkowie połączony z wędrowką do Czechosłowacji. Kolejnym szczerpowym zostaje **dh Hubert Sarrazin**. Powstaje drużyna męska Cichociemni

1981 Szczerp uczestniczy w obchodach Poznańskiego Czerwca 1956 i odsłonięciu pomnika. Latem odbywa się obóz w Głusku (komendant dh H. Sarrazin), po którym prowadzenie szczerpu obejmuje **dh Wojciech Król**. Błękitna zajmuje 1. miejsce na Zlocie Hufca i bierze udział w jubileuszowym Zlocie Harcerstwa w Krakowie (3. miejsce w biegu sprawnościowym).W listopadzie mają miejsce obchody 60-lecia Błękitnej XIV(liczone od roku 1921). Od 13 XII - praca w Pogotowiu Zimowym Harcerek i Harcerzy. Około roku 1981 w szczerpie powstają drużyny: I Drużyna żeńska DRZAZGI, II Drużyna żeńska BŁYSKAWICE i III Drużyna KONICZYNY.

1982 Szczerp tworzy własny regulamin stopni harcerskich. Patrole ze szczerpu zajmują dwa pierwsze miejsca w VI Wojewódzkich zawodach na orientację. Błękitna bierze udział w zlocie poznańskiego KIHAM-u. W sierpniu - obóz letni w Jarkowicach (komendant dh W. Król) i wyjazd szczerpu do Budapesztu

1983 Zimowisko przygotowane zostało w Kowarach. Szczerp organizuje rajd drużyn Kręgu Zawiszy Czarnego i uczestniczy w Białej Służbie w Częstochowie i Poznaniu (W. Król w delegacji harcerzy składających dary Papieżowi, w kronice CC autograf Papieża) oraz w XXV Rajdzie

Świętokrzyskim (kategoria I). Latem odbywają się: obóz wędrowny CC w Bieszczadach i obóz letni w Steżycy. Powstaje Drużyna Żeńska WIEŻ. 27 XII w tragicznych okolicznościach umiera drużna Hanna Marczuk - drużynowa Więzi

1984 Zimowisko w Uściu Gorlickim. Błękitna uczestniczy w XXVI Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria II) i obozie letnim w Strzeszynie.

1985 Zimowisko ma miejsce w Wójtowicach. Ukazuje się pierwszy numer pisma "Głos Błękitnej". W kwietniu szczerpowym zostaje **dh Roman Karaś**. Latem odbywają się obóz w NRD i obóz letni w Sierosławku

1986 Zimowisko w Jarkowicach. Błękitna zajmuje I miejsce. Szczęp organizuje „Bieg śladami Czerwca 1956” dla zaprzyjaźnionych drużyn. Po sierpniowym obozie w Lubniewicach szczerpowym zostaje **dh Aleksander Owsianowski**

1987 Zimowisko w Poroninie. Szczęp bierze udział w Rajdzie Świętokrzyski (kategoria II) i w Białej Służbie podczas wizyty Papieża (Gdańsk). Obóz letni - w Starym Wierzchowie

1988 Zimowisko odbywa się w Zębie. Podejmowane są próby stworzenia drużyn młodszoharcerskich - powstanie drużyny młodszoharcerskiej w Kiekrzu (drużynowy Michał Martinek). Obóz letni urządzono w Sylczynie - 2 podobozoy. Szczerpowym zostaje **dh Paweł Zygarłowski**

1989 Zimowisko w Komańczy. Następuje podział drużyny młodszoharcerskiej na żeńską i męską. Szczęp podejmuje służbę: pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Armenii i niepełnosprawnym. Następuje rozwiązanie Cichociemnych i powstaje Krąg Starszoharcerski „Załoga”, który później przekształca się w drużynę. W tym czasie ukazuje się pismo „Blue Express”. Odbywa się także zgrupowanie obozów w Borowych Młynach na Roztoczu (komendant dh P. Zygarłowski) - 4 podobozoy. Błękitna nawiązała kontakt z organizacją ekologiczną z RFN (12 Niemców na obozie). listopadzie - obchody 70-lecia I LO i Błękitnej XIV

W latach 80-tych corocznie obchodzono 14 listopada jako dzień powstania szczepu. Ówczesnie drużyny posiadały własne okrzyki, sygnały, powiedzonka tudzież szyfry.

NOWY OBRAZ SZCZEPU

1990 Zimowisko w Dworaczku. Odbywają się: obóz w RFN, obóz letni w Dankowie i obóz w Szwecji - miejscowość Karrsjo.

1991 Na zimowisko w Tyliczu po raz pierwszy jedzie zastęp młodszoharcerski. Nowym szczerpowym zostaje **dh Włodzimierz Bogaczyk**. W czerwcu powstaje drużyna młodszoharcerska przy Szkole Podstawowej nr 10 (drużynowy dh Wiktor Namysł). Błękitna bierze udział w XXXIII Rajdzie Świętokrzyskim (1. miejsce na trasie spadochronowej). Harcerze uczestniczą w drugim obozie w Szwecji - miejscowość Karrsjo, obozie we Francji - miejscowość Fouchy oraz obozie letnim w Ujsołach - 2 podobozoy (komendant cz. starszej dh W. Bogaczyk, komendantka cz. młodszej dhna J. Mikołajczak). We wrześniu następuje podział drużyny młodszoharcerskiej na drużyny żeńską - drużynowa dh Joanna Steżyńska i męską - drużynowy dh Wiktor Namysł

1992 Zimowisko - w Bańskiej Niżnej. W maju zostaje założony przez kilka drużyn, m.in. nasz szczep, hufiec Poznań-Śródmieście (od 5 I 1995 - Hufiec "Śiódemka" im. hm. Sylwestra Wietrzykowskiego). Harcerze jadą na Rajd Świętokrzyski, na którym po raz pierwszy pojawiają się drużyny młodsze (kategoria I, 3. miejsce na trasie "Spadochronowej" cz. starszej). W ramach służby drużyny starszoharcerskie biorą udział w organizowaniu kolacji dla bezdomnych. Obóz letni zorganizowano w Supieniach - 5 podobozoy: komenda, Wież, Załoga, drużyna młodsza żeńska i drużyna młodsza męska. Drużyna młodsza męska wygrywa współzawodnictwo na ogólnopolskim rajdzie "Perkun", a patrol Załogi zajmuje pierwsze miejsce na XII Biegu Nocnym KI Krzemień. Żeńska drużyna młodszoharcerska otrzymuje proporzec i nazwę „Leśna”. W grudniu zostaje otworzona harcówka na ulicy Bosej.

1993 Na Bosej powstają gromady zuchowe: „Błękitne Duszki” – dziewczynki, „Błękitni Rycerze” - chłopcy. Podczas zimowiska w Szczyrku, w Poznaniu odbywa się półkolonia zuchowa. Następuje nadanie proporca i nazwy "Kohorta" młodszej drużynie męskiej. Leśna i Kohorta zajmują 2. miejsce na trasie XXXV-ego Rajdu Świętokrzyskiego. W czerwcu szczerpowym zostaje **dh Paweł Martinek**. Obóz letni przygotowany w Wygoninie - 5 podobozoy

1994 Zimowisko - w Karpaczu. Błękitna XIV pomaga w przeprowadzeniu spotkania ruchu "Wiara i światło". W maju - obchody 75-lecia I LO i Błękitnej XIV. Harcerze biorą udział w XXXVI Rajdzie Świętokrzyskim (kategoria I i 3 miejsce na trasie I cz. starszej). W sierpniu - obóz letni w Starym Załuczu - 5 podobozoy

1995 Zimowisko odbywa się w Pieninach: cz. starsza w Szlachtowej, cz. młodsza w Jaworkach (komendant dh L.J. Gólski). Błękitna jedzie na XXXVII Rajd Świętokrzyski (kategoria I, 3. miejsce na trasie I) i na obóz letni w Lubiniu - 5 podobozoy, który odwiedziła grupa skautów szwajcarskich.

1996 Zimowisko w Kotlinie Kłodzkiej: cz. starsza w Starym Gierałtowie (komendant dh P. Martinek), cz. młodsza w Stójkowie (komendant dh M. Graczyk). W maju Błękitna bierze udział w XIV zlocie Unii Najstarszych Drużyn Harcerskich Rzeczypospolitej i w Rajdzie Świętokrzyskim. Powstaje drużyna żeńska przy II LO - DŻ Skrzydła im. Olgi Małkowskiej - drużynowa dhna Aleksandra

Rajewska. Kolejnym szczebowym zostaje **dh Maciej Graczyk**. W lipcu grupa instruktorów wyjeżdża do Szwajcarii. Następuje zamknięcie okresu próbnego gromadzie zuchowej na os. Bajkowym - powstają Leśne Skrzaty. Latem - obóz stały w Banicy (komendant dh Maciej Graczyk), w którym uczestniczyły harcerki oraz grupa dzieci z Ukrainy, 6 podobozów: komenda, Wież, Skrzydła, Załoga, Leśna, Kohorta.

1997 Zimowisko w Murzasichlu koło Zakopanego. Błękitna uczestniczy w Białej Służbie podczas wizyty Ojca Świętego w Poznaniu, instruktorzy z Błękitnej XIV pełnią liczne funkcje w komendzie służby. Szczęp zostaje przyjęty do Unii Najstarszych Drużyn Harcerskich Rzeczypospolitej. W lipcu harcerze pomagają ofiarom powodzi na południu. Na przełomie lipca i sierpnia - obóz w Dzikach koło Szczecinka (7 podobozów). Instruktorzy organizują w Kazachstanie obóz dla tamtejszych harcerzy (komendantka dhna Hanna Michałowska). Pod koniec sierpnia zorganizowana zostaje wyprawa drogą lądową do Nepalu i wędrowka w Himalajach, w której udział wzięło ośmiu instruktorów i harcerzy starszych.

1998 Powstaje drużyna harcerek „Róża Wiatrów” na os. Bajkowym (p.o. drużynowej dhna Katarzyna Graczyk). Zimowisko - w Mchawie w Bieszczadach. W maju próbna drużyna męska przy II LO otrzymuje nazwę Narodowe Siły Zbrojne. Grupa instruktorów udaje się do Norwegii. Na przełomie lipca i sierpnia odbywa się obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy (komendant dh J. Kachlicki) i obóz w Starych Kiełbonkach koło Spychowa -8 podobozów. We wrześniu szczęp przejmuje **dh Mariusz Przybyła**.

1999 Zimowisko - w Małym Cichym. W lutym Błękitna organizuje XVII Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. W maju szczęp obchodzi 80-lecie. W czerwcu harcerze podejmują służbę w Licheniu podczas wizyty Ojca Świętego. Latem - obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy oraz obóz w Hucie - Bory Tucholskie, (obóz główny + 7 podobozów: Wież, Skrzydła, Załoga, NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta). W listopadzie umiera August Chełkowski - zasłużony dla Błękitnej Czternastki instruktor, a w grudniu instruktor i lekarz jeżdżący z Błękitną na obozy - „Wujek” Janusz Rachlewicz.

2000 Zimowisko - w Górach Świętokrzyskich (cz. starsza w Krasnej, cz. młodsza w Lucie). Po raz kolejny szczęp organizuje Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Błękitna bierze udział w Rajdzie Świętokrzyskim, z którego pieszo powracają trzy osoby (360 km w 6 dni). Harcerze podejmują Harcerską Służbę na Lednicy - instruktorzy Błękitnej w sztabie. Latem odbywają się: obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy, obóz w Brzeźnie (obóz główny i 6 podobozów: Wież, Skrzydła, Załoga i NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta) i Światowy Złot Harcerstwa Polskiego - Gniezno 2000 - Błękitna Czternastka zabezpiecza sztab Gniazda Wielkopolskiego. W grudniu Drużyna Męska "Załoga" im. Cichociemnych z powrotem przekształca się w I DM "Cichociemni". 14 XII- ukazuje się pierwszy nr gazetki "Błękitny Czas", odtąd każdego 14-ego dnia miesiąca. 2001

Na zimowisko w Szczawnicy jadą harcerze i harcerki z Błękitnej oraz grupa skautek z Kazachstanu. Błękitna organizuje XIX Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Błękitna uczestniczy w Harcerskiej Służbie na Lednicy - instruktorzy w sztabie. W czerwcu szczebowym zostaje **dh Maciej Gramacki**. Latem- obóz w Kazachstanie dla tamtejszych harcerzy (komendant dh M. Przybyła) i obóz w Świeradowie Zdroju (główny i 6 podobozów: Wież, Skrzydła, CC i NSZ, Leśna, Róża Wiatrów, Kohorta; duża fala Szczępu do Pragi). W październiku z powodu konfliktu między instruktorami przestają działać w ramach Błękitnej Czternastki: Skrzydła, NSZ, Róża Wiatrów i Błękitni Rycerze; część Skrzydeł przechodzi do Wieży kontynuując tam tradycję swojej drużyny, łączą się gromady zuchowe Błękitne Duszki i Leśne Skrzaty tworząc Leśne Duszki, powstaje próbna męska gromada zuchowa; w Błękitnej Czternastce jest tym samym znów 6 drużyn; kończy się wewnętrzny, trwający od kilku lat, podział w Szczępie. Na Kasjopei (Festiwal Piosenek Hufca) szczęp zajmuje 3. miejsce z piosenką „Latryna”.

2002 Zimowisko w Zawoi - Węlczy - ruszają zaniedbane od kilku lat narty. Błękitna Czternastka organizuje XX Nocne Zawody na Orientację "Nietoperz" pod patronatem Chorągwi Wlkp. Reprezentacja Błękitnej Czternastki zajmuje pierwsze miejsce w rywalizacji złotowej na zlocie UNDHR. Harcerska Służba na Lednicy - instruktorzy Błękitnej w sztabie. Powstaje Męska Gromada Zuchowa "Rycerze Imperium". Latem -wyprawa "Elbrus 2002" (objechanie Morza Czarnego i próba zdobycia Elbrusa, 5642 m), obóz Błękitnej Czternastki w Hucie Różanieckiej na Roztoczu, fala całego Szczępu do Żółkwi (miejsca pochówku patrona Szczępu) i Lwowa, części wędrowniczej do Kamieńca Podolskiego i Chocimia, oraz ich obozy wędrowne w Bieszczady i wyjazd instruktorów do Chorwacji, zwiedzenie po drodze Budapesztu, Zagrzebia, Splitu, Zadaru, Wenecji, Wiednia i Bratysławy. Na Kasjopei Błękitna zajmuje II miejsce z piosenką pt. „Wieża”. W 2002 roku powstaje także Stowarzyszenie „Błękitna Czternastka” działające na wzór dawnego Koła Przyjaciół Harcerzy.

2003 Zimowisko przygotowano w Kotlinie Kłodzkiej, w Międzygórzu. Błękitna organizuje Nocne Zawody „Nietoperz” i po raz pierwszy Harcerski Rajd Ekstremalny „Błękitny Grom”. W czerwcu harcerze uczestniczą w Białej Służbie na Lednicy. Latem odbywa się obóz (główny +4 podobozy) połączony z kolonią w Szymbarku na Kaszubach. Zimą grupa instruktorów uczestniczy w wyjeździe integracyjnym w Gorce.

W 2004 roku po raz pierwszy zimowisko odbywa się za granicą, w Czechach w Spindlerowym Młynie – triumfują narty i snowboard. W lutym kolejne zawody „Nietoperz” i „Błękitny Grom” przygotowane przez Błękitną. W kwietniu wyjazd drużyn wędrowniczych do Budapesztu. W maju - obchody 85-lecia.

Opracowała dh Małgorzata Jackowiak

„BŁĘKITNY CZAS”

Już ponad 40 miesięcy ukazuje się czasopismo Szczepu- „Błękitny Czas”. Tytuł to nie tylko słowa piosenki „błękitny czas, błękitny piękny czas..”, ale także hasło w którym zawiera się etap życia każdego „błękitnego” harcerza. Te lata to nasz, koloru błękitnego czas, wypełniony przygodami, podróżami i przepejony harcerskością, a wszystkie te lata mogą być ujęte w słowa kartach papieru...

Od grudnia 2000 roku w miarę regularnie każdego miesiąca oglądał światło dzienne nowy numer gazetki, a także codziennie na zimowiskach i kilka numerów obozowych.

Przez te 3,5 roku przez naszą redakcję przewinęło się kilka osób, ale nie mieliśmy nigdy „redaktora naczelnego”, cała praca opiera się na koordynowaniu zadań przez całą redakcję i dogodnym ich podziale pomiędzy osoby zaangażowane i tak to już wydaliśmy wspólnymi siłami 71 numerów.

Artykuły umieszczone w BC (jak zwyczajowo nazywamy miesięcznik) są autorstwa głównie harcerek i harcerzy ze Szczepu, tyżące się w znacznej mierze bieżących wydarzeń. Chociaż pojawiały się też stałe cykle, jak „Kacik Gramola” autorstwa Macieja Gramackiego, „Eskorta”, opowieść fantazy Agaty Kachlickiej, czy „Elbrus” prozaika o wyprawie na Elbrus- Olka Tchórzewskiego. Drukowaliśmy też teksty o tematyce historycznej, geograficznej, kulturalnej, czy po prostu śmiesznej. Dla każdego, kto ma choć lekkie zacięcie pisarskie i chce coś ciekawego opublikować, zawsze znajdzie się miejsce na łamach BC.

Forma publikacji także ewaluowała, od pojedynczego egzemplarza, dostępnego tylko w harcówce (numer 1.), przez ksera kilkunastu sztuk, a także numery wysyłane na listę dyskusyjną „Błękitnej Czternastki” i mailowo do innych zainteresowanych, aż do formy publikowania, jaką BC ma obecnie- numer wywieszany w harcówce i dostępny w wersji elektronicznej na stronie internetowej (www.blekitna14.poznan.pl/bc).

Nie pozostaje nic innego, jak tylko pracować na 85-lecie (lecie, bo numer 85. to już lada moment wyjdzie) BC (i nie Błękitnej Czternastki, ale Błękitnego Czasu).

Agata Kostrzycka

(w redakcji od samego początku)

Osoby pracujące w redakcji „Błękitnego Czasu” (kolejność od daty rozpoczęcia pracy w redakcji):

- Kostrzycka Agata (od grudnia 2000- nadal)
- Nowicka Violetta (od grudnia 2000- do maja 2001)
- Przybyła Mariusz (od grudnia 2000- do maja 2001)
- Gramacki Maciej (od września 2001- nadal)
- Graczyk Marta (od maja 2002- do stycznia 2003)
- Grottel Jan (od maja 2002- do września 2003)
- Jackowiak Małgorzata (od lipca 2003- nadal)
- Piotrowska Magda (od października 2003- nadal)
- Tchórzewski Aleksander (podczas zimowiska- Międzygórze 2003)
- Chełkowska Małgorzata (podczas zimowiska- Spindlerovy Młyn 2004)

Autorzy artykułów do „Błękitnego Czasu” od grudnia 200 do maja 2004 (nie uwzględniono autorów niepodpisanych artykułów, kolejność alfabetyczna):

- 1) Bartz Magda
- 2) Bratkowski Tomek
- 3) Chełkowska Małgorzata
- 4) Chełkowski Adam
- 5) Chmielewski Jan
- 6) Domagała Anna
- 7) Graczyk Aleks
- 8) Graczyk Katarzyna
- 9) Graczyk Marta
- 10) Gramacki Maciej
- 11) Gramacki Paweł
- 12) Gratys Paweł
- 13) Grottel Jan
- 14) Grottel Marcin
- 15) Gruszka Karolina
- 16) Guliński Antoni
- 17) Isański Jakub
- 18) Jakubiak Ewa
- 19) Jakubiak Jacek
- 20) Janas Radek
- 21) Kachlicka Agata
- 22) Kachlicka Zuzanna
- 23) Kopec Anna
- 24) Kostrzycka Agata
- 25) Łakomecka Marta
- 26) Mierkiewicz krystian
- 27) Nowacka Olga
- 28) Nowicka Violetta
- 29) Odon Magda
- 30) Opielewicz Bogumiła
- 31) Osińska Marta
- 32) Piotrowska Magda
- 33) Podbielska Alicja
- 34) Przybyła Mariusz
- 35) Pszczoła Aleksandra
- 36) Rachlewicz Michał
- 37) Rudzińska Marta
- 38) Sawka Katarzyna
- 39) Seelieb Katarzyna
- 40) Seelieb Paweł
- 41) Sokolnicka Agnieszka
- 42) Suwalski Jacek
- 43) Szmuc Wojciech
- 44) Tchórzewski Aleksander
- 45) Wojewoda Natalia
- 46) Wolna Anna
- 47) Zygarłowski Jakub

Czy znalazłaś/eś też swoje nazwisko???

„Błękitny Grom 2004”



Co to takiego „Błękitny Grom 2004”? To już druga edycja Ogólnopolskiego Harcerskiego Rajdu Ekstremalnego organizowanego przez „Błękitną Czternastkę”.

To impreza, która sprawiła, że od godziny 17:00 w piątek 26 marca niemalże do soboty rana w bazie zawodów w podpoznańskim Bninie zarejestrowały się zespoły biorące udział w rajdzie. Wszystkie zespoły by być zaklasyfikowanymi musiały składać się z czterech harcerzy i być zespołem koedukacyjnym. W sumie pojawiło się 35 ekip z całej Polski. Rajd zebrał 170 osób: uczestników i organizatorów.

To wstawanie o 4 lub 5 rano by rozstawić trasę czy też przygotować się do startu. To 6:00 kiedy to odbył się start na rynku w Bninie i zawodnicy wyruszyli na pierwszy odcinek rowerowy.

To ponad 60 km trasa składająca się z liczącego 18 km odcinka rowerowego. Następnie ok. 8 km trasa do biegu na orientację i kolejny, tym razem ok. 20km odcinek rowerowy. Krótkim 1,5 km spacer przed dotarciem do Jeziora Kórnickiego, gdzie czekała 5,3 km trasa do pokonania przy pomocy kajaków. Na koniec prawie 10 km odcinek pieszy, w którym zespoły ścigały się do mety znajdującej się na rynku w Kórniku.

Błękitny Grom to także zadania specjalne: ściana wspinaczkowa, przeprawa na linach i wspinaczka alpinistyczna, a także slalom czterokołowcami terenowymi (quadami). To wykazanie się znajomością technik harcerskich, w tym roku było to przeprowadzenie poprawnej resuscytacji na fantomie, a także chwila skupienia nad zagadką logiczną i karne minuty za nieznaalezienie rozwiązania, To dodatkowa atrakcja - przeciągnięciu przez ok. 5m odcinek ważącego ponad tonę Oldsmobila z 1967r. z ręcznie pompowanymi oponami.

To także zwycięska ekipa z 733 Morskiej Drużyny Harcerskiej „Panta rhei” z Gdańska, której pokonanie ponad 60 km trasy wraz z zadaniami specjalnymi zajęło 7 godzin i 18 minut. To przede wszystkim satysfakcja z samego przebycia trasy i ukończenia rajdu, oraz oczywiście ze zrobienia fajnej imprezy.

To uroczysty apel z wręczeniem nagród i koncert zespołu Wolna Grupa Bukowina, który pozwolił wszystkim odetchnąć nim wrócili do domów odpocząć po trudach rajdu.

Kwaternistrz „BG 2004”

Krystian Mierkiewicz

Relacja z zimowiska - Spindlerowy Młyn 2004

Tegoroczne zimowisko "Błękitnej Czternastki", które odbyło się w dniach od 19 do 30 stycznia 2004 r., było pierwszym w historii Szczepu zorganizowanym w całości za granicą. Miejsce- Spindlerowy Młyn w czeskich Karkonoszach- zostało wybrane przede wszystkim jako świetna baza narciarska.

Zgodnie z kilkuletnią już tradycją głównym punktem programu była więc jazda na nartach, snowboardzie i biegówkach. Swoje umiejętności można było doskonalić po okiem instruktorów narciarskich: Ady i Matejka. Odbywały się też wycieczki piesze- krótsze i dłuższe- dla mniej i bardziej zaawansowanych. Resztę dnia wypełniały kluby(gitarowy, zagadek logicznych, kostki Rubika, animacyjny), konferencje harcerskie, oglądanie filmów("Jumanjij"), zajęcia Drużyn. Codzienne szkolenia dotyczyły przede wszystkim historii i tradycji "Błękitnej Czternastki" oraz sztandarów naszego Szczepu. Omówiono też sprawę przygotowań do 85-lecia i listę wymagań, które należy spełnić, aby zdobyć nowy sztandar. Odbył się oczywiście zwiad, bieg harcerski, na którym trzeba było m.in. przetłumaczyć na czeski fragment Prawa Harcerskiego i dogadać się w czeskiej informacji;), oraz orienteering- w nowej formule scorelauf. Oprócz tego scenki zastępów i festiwal(w stylu zimowiska- komiksowym), polsko-czeska msza i spotkanie z grupą oazową z poznańskiego Dębca, świeczniska, alarmy, a na koniec rysowanie wielkiego komiksu o zimowisku. Pogoda była świetna- mróz i mnóstwo śniegu; bardzo ciekawym doświadczeniem był też kontakt z Knedliczkami- na przykład ich specyficzne zwyczaje kulinarne;). Zimowisko zakończyło się falami Drużyn- przejściem przez grań Karkonoszy i spotkaniem na rynku w Jeleniej Górze, skąd następnego dnia wróciliśmy do Poznania.

Zimowisko było bardzo udane; niestety mimo tak atrakcyjnego programu wzięło w nim udział stosunkowo niewielu uczestników- 20 harcerek i harcerzy(dwa zastępy Leśnej, po jednym zastępie z Więzi, CC i Kohorty) + 11 osób komendy.

Relacja z obozu letniego - Szymbark 2003

Zakończył się kolejny letni obóz Błękitnej. Styl dosyć nietypowy: WYNALAZKI. KWATERKA rozpoczęła się 23.07. Chłopacy z CC budowali latryny, sanitarki, stołówkę. Pozostała część Błękitnej spotkała się 29.07 o 5:15 rano na Dworcu Zachodnim i z przesiadką w Gdyni dotarła do Gołubia- niewielkiej miejscowości na Kaszubach. Stąd ok. 2 km do obozu- przeszliśmy je w strugach deszczu. Tegoroczny obóz położony był w lesie przy drodze między Gołubiem a Szymbarkiem(miejsce kolonii zuchowej). Główny usytuowano niemal nad samym niewielkim jeziorem Kniewo, a od rozlokowanych na górze podobozów oddzielało go małe bagienko, przez które wkrótce przerzucono mostek. Podobóz Więzi mieścił się niestety najdalej... Zaczęła się PIONIERKA. Rozstawianie namiotów, konstruowanie prycz, półek, stołów itd. Zastęp Janki zbudował huśtawkę, Chełki- wysuwane spod prycz półki na buty. Powstała również tablica ogłoszeń w formie koła fortuny oraz brama- wiatrak(który jednym kojarzył się z krzyżem a drugim z Moulin Rouge;). Skleciłyśmy też oczywiście zeribę, kosz na śmieci i suszarkę. Oprócz tego zaprzęgnięto nas do robót w głównym. Po trzech dniach wszystkie (prawie) prace zostały wreszcie zakończone i 1.08 odbył się wspólny z zuchami APEL ROZPOCZYNAJĄCY obóz i kolonię, a po nim PIERWSZE OGNISKO SZCZEPU, do którego Maciej wrzucił polano zabrane rok temu z ostatniego ogniska w HUCIE RÓŻANIECKIEJ.

W sobotę(2.08) zastępy wyruszyły na ZWIAD, związany ze stylem obozu, czyli z wynalazkami. W okolicznych wioskach trzeba było m.in. dowiedzieć się kiedy założono w nich prąd czy kanalizację oraz przeprowadzić sondę, narysować ciągnik i przedstawić w obozie swój własny wynalazek. Tego dnia(a raczej tej nocy) odbył się także BIEG KOTÓW, zakończony ogniskiem i nadaniem dźwięcznych imion- nazw wynalazków, typu "katarynka" lub "klapa". W niedzielę byliśmy na Mszy Św. w Szymbarku, a po południu odbyła się OLIPMPIADA, czyli malowanie flag, rozpalenie znicza olimpijskiego i różne konkurencje: skok w dal, pływanie,

rowery, rzut pseudo-oszczepem, a na koniec ceremonia wręczenia medali. Wieczorne ognisko wypełniły przedstawienia nazw zastępów i podobozów.

Więź zaprezentowała się jako „PATENTOWNIA. Leśna nazwała się „Wehikuł czasu”, Kohorta- „Ale wynalazek!”, Cichociemni „Zona”. Nagrodę za najlepszą scenkę zdobył zastęp Więzi "Owce Dolly".

Na DUŻEJ FALI(5.08- 8.08) byliśmy nad morzem. Przez Gdynię dotarliśmy pociągiem do Łeby, gdzie w Słowińskim Parku Narodowym obejrzelśmy ruchome wydmy. Drugiego dnia przeszliśmy z Jastrzębiej Góry przez przylądek Rozewie(najdalej wysunięty na północ kraniec Polski) do Władysławowa. Wieczorem na plaży odbył się FESTIWAL. Zastępy zaprezentowały się w piosence na cześć potęgi ludzkiego umysłu, opisie funkcjonowania przyczłapów do buldewatora oraz scenie o podręcznym zestawie MacGyver`a. Pierwsze miejsce zajęły „Owce Dolly”. W czwartek dołączyły do nas zuchy, z którymi pojechaliśmy na Hel, gdzie weszliśmy na latarnię morską. W piątek wróciliśmy do obozu.

W sobotę nastąpił jak zawsze z utęsknieniem oczekiwany moment- ODWIEDZINY RODZICÓW. Dostawa słodyczy, czystych ubrań i możliwość umycia się w normalnej łazience!!! Wieczorem ognisko z zuchami i rodzinami. Odwiedziny zakończyły się następnego dnia, po apelu i Mszy w Szymbarku. Tegoroczny obozowy ORIENTIRING okazał się inny niż zawsze. Odbył się I raj ekstremalny „Błękitny Gromik”. Uczestnicy startowali na czterech różnych trasach, podzielonych na etap pieszy i rowerowy oraz pływanie.

MANEWRY(12-13.08) odbyły się w stylu futurystyczno -wynalazkowo- eklektycznym. Ekipy miały za zadanie uratować świat przed zagładą. Było montowanie podstuchów, rozbrajanie bomb, strzelanie z laserów- latarek i kulminacyjne zdobywanie bramy w głównym.

13.08 (środa) rozpoczął się pierwszy etap sprawności TRZY PIÓRA, czyli próba głodu. Udało się ją przejść dosyć pokaźnej grupce, w tym paru dziewczynom z Więzi. Do końca próby milczenia dotrwali już tylko Ola Pszczoła i Tomek Pięta. Oboje wyruszyli na samotnię, ale przeszkodził im ulewny deszcz i ciekawscy grzybiarze.

14.08 obóz wyraźnie opustoszał- Leśna i Kohorta pojechali na MAŁĄ FAŁĘ, a Więź drużyną na CHATE ROBINSONA.

Jak co roku odbyły się również WSPÓLN ZAJĘCIA WIĘZI Z LEŚNĄ I CICHOCIEMNYMI(np. skok do wody na bele czym i obieranie jajka w rękawicach bokserskich), zakończone wspólnymi ogniskami.

Co oprócz tego? Mnóstwo kleszczy, alarmy podchodzeniowe prawie codziennie, ognisko z Kingą- Namiestniczką Harcerek naszego hufca, robienie placków Makłowicza dla całego szczeputu, telefony, co tydzień inny obożny, warty, rozmowy, wiele innych zdarzeń...

16.08 wrócili młodzi, a 17.08 po Mszy i apelu odbył BIEG HARCERSKI. Pierwsze miejsce przypadło Jance, a u młodych Zosi Piotrowskiej.

18.08 to już ROZWAŁKA, a wieczorem OSTATNIE OGNISKO SZCZEPU i całonocny nieofic w głównym. 19.08 rano kończymy zwijanie obozu. Po APELU KOŃCZĄCYM idziemy na pociąg do Gołubia. Leśna i Kohorta wracają do Poznania, ale dla Więzi obóz jeszcze się nie kończy. Po obozie miał miejsce SPŁYW KAJAKOWY BRDĄ Więzi.

Relacje przygotowane przez DŻ WIĘŻ